

DEN DANSKE STJERNE

NR. 12 - DECEMBER 1959 - 108. ÅRG.

Den danske Stjerne

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 12

DECEMBER 1959

108. årg.

INDHOLD

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8,50 i Danmark og $2.00 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary Kaiser, redaktør

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab

Søster Thorup og jeg og vore børn vil gerne benytte denne lejlighed til at udtrykke vor påskønnelse overfor alle søskende og missionærer i Danmark for den vidunderlige modtagelse, vi fik., da vi ankom til lufthavnen i København, og for den vidunderlige venskabets ånd, som er blevet vist os, da vi var i de forskellige distrikter og grene til konferencerne. De har i sandhed alle fået os til at føle os velkomne, og det er vort håb og vort ønske, at Herren vil velsigne os, så vi må være i stand til at udføre de ting, som Herren ønsker, vi skal udføre, medens vi er her i Danmark, og vi håber, at vi kan gengælde Dem den samme kærlighed og det samme venskab, som De har vist os. Oplevelser som disse overbeviser os om, at det kosteligste i livet er de venner og de bekendtskaber, vi får, og den kærlighed, som kan eksistere mellem vor himmelske Faders børn. Det har også gjort et stærkt indtryk på os at føle, at hvor man end er i verden, findes der altid, uanset det sprog, der tales, et kærlighedens og venskabets bånd mellem dem, der tilhører Jesu Kristi Kirke.

Når vi nærmer os julen, fejrer vi vor Herre Jesu Kristi komme, og vi er klare over, at de lærdomme, som Han gav os, og det offer, Han bragte os, er de eneste ting, som kan bringe os tilbage til vor himmelske Faders nærværelse, og da vi ved, at disse velsignelser kun kan komme til dem, der anerkender den sande Jesu Kristi Kirke, er det vort ønske at indvi vort liv og vore største anstrengelser til at bringe så mange folk som muligt til kundskab om dette vidunderlige evangelium. Vi håber inderligt, at vi kan regne med samarbejde fra hver missionær og hvert medlem af Kirken i Danmark til at hjælpe os, så vi kan gå fremad i enighed og kan fuldføre det store ansvar, der ligger på vore skuldre, at bringe Jesu Kristi evangelium til dem, som bor i dette vidunderlige land. Mange gange har jeg hjemme i Amerika tænkt på det umådelige bidrag, som den danske mission har ydet til Jesu Kristi Kirke. Man kan ikke se i listen over funktionærer i Jesu Kristi Kirke i de forskellige wards, stave og missioner uden at blive klar over, at ikke blot vender de, som er af dansk afstamning, tilbage til Danmark for at fremme Herrens værk, men de drager også til alle andre lande i verden, de virker som stavspræsidenter, biskopper og i mange andre vigtige stillinger indenfor Kirken, herunder også som Kirkens Generalautoriteter. Jeg er sikker på, at vor himmelske Fader glæder sig over de vidunderlige folk, som har modtaget evangeliet i årenes løb fra Danmarks land.

Efter at vi er kommet til Danmark og har truffet så mange vidunderlige mennesker her, som har modtaget evangeliet i de senere år, er vi overbevist om, at der er akkurat lige så gode folk i Kirken i dag, som der altid har været, og vi er også overbevist om, at der er mange folk med vidunderlige evner, som venter på lejlighed til at høre og modtage Jesu Kristi evangelium. Jeg er sikker på, at hvis vi alle vil forene vore anstrengelser om at fremme Herrens værk og ikke bliver modløse, når der opstår problemer, og hvis vi i ydmyghed og kærlighed og uden at kritisere andre vil forenes i at lære andre om evangeliet, vil vi få held til at finde folk, som er ærlige af hjertet og har et ønske om at gøre de ting, som vor himmelske Fader ønsker, at vi skal gøre.

Nu, hvor vi nærmer os den kommende juletid og det nye år, er det vor bøn, at vi alle, hver eneste af os, vil prøve i vort liv at virkeliggøre de vidunderlige lærdomme, som vi finder i Jesu Kristi evangelium, og at vi, på grund af de vidunderlige velsignelser, vi har modtaget fra Ham, hvis fødsel vi fejrer, ikke vil gøre noget i denne vidunderlige juletid, eller nyde noget, som ikke er velbehageligt for vor himmelske Fader og Hans Søn, men at vore hjerter vil være fyldt med kærlighed, medlidenhed og forståelse, og at vi må have et ønske i vort hjerte om uegennyttigt at tjene vor himmelske Faders børn.

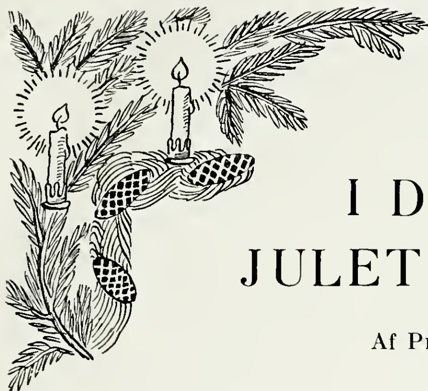
Lad os beslutte os i det nye år at hellige vort liv og alt, hvad Herren har velsignet os med, til at fremme Hans værk her på jorden, og være klare over, at hvis vi vil leve vort liv således, vil vor himmelske Fader åbne himlen for os og udgyde så mange velsignelser over os, at vi ikke vil være i stand til at modtage dem alle.

Må vi endnu engang udtrykke vor inderlige tak til hver eneste af Dem for den vidunderlige kærlighed, De har vist os, og bede om, at Herrens velsignelser vil være med Dem og os i det store værk, vi skal udføre.

Deres hengivne

Missionspræsident *Levi B. Thorup* og familie.





I DENNE SØDE JULETID

Af Præsident *David O. McKay.*

»I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord.

Og en Herrens engel stod for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt.

Men engelen sagde til dem: Frygt ikke; thi se, jeg forkynder eder en stor glæde, som skal være for hele folket.

Thi eder er i dag en Frelser født i Davids by; han er Kristus, Herren!« *(Lukas 2:8—11).*

Forkyndelsen af den første jul er den yndigste historie, der nogensinde er blevet fortalt — den yndigste historie på grund af de evige principper, der blev forkyndt — og det glade budskab skulle »være for hele folket.« Verdens lys skulle skinne i hvert eneste hjerte.

Jesus regnede ikke med personsanseelse, og som han sagde ved bredden af Genesaret sø, således siger han til alle folk i dag: »Kom hid til mig, alle I, som er trætte og tyngede af byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer og lær af mig, thi jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet; så skal I finde hvile for jeres sjæle.« *(Matt. 11: 16:33).*

Ære være Gud og fred på jorden var de strålende principper, der blev forkyndt af de himmelske sendebud ved hans fødsel, og senere i sit liv sagde han: »Salige er de, som stifter fred, thi de skal kaldes Guds børn«. *(Matt. 5:9).*

Henimod slutningen af sit liv trøstede han sine disciple ved at sige: »Dette har jeg talt til jer, for at I skal have fred i mig. I verden har I trængsel; men vær frimodige, jeg har overvundet verden.« *(Johs. 16, 33).*

Gennem hele hans liv var der fred på hans læber og i hans hjerte.

Ansvaret for at skabe fred i verden hviler ikke blot på en forsamling af nationer. Freden, som Frelseren lærte os den, hentyder til de enkelte personer lige så meget som den hentyder til samfund og lande

— og det omfatter fred i hjemmet, fred med ens næste, fred mellem forældre og børn, mænd og hustruer, brodre og sostre og fred med Gud.

Det menneske har ikke fred, som ikke er sand mod sit bedre jeg, som overtræder retfærdighedens lov ved at hengive sig til kødets fristelser, som ikke er sand mod tillid, og som handler uærligt med sine medmennesker. Fred kommer ikke til den, der overtræder loven. Den kommer ved at adlyde loven.

Frihed kommer også ved at adlyde loven, og vi må bevare ikke blot freden, men også vor kostelige frihed, som er en gudgiven umistelig ret og uigenkaldelig er en del af Jesu Kristi evangelium — det enkelte menneskes frihed og værdighed og evige skæbne.

Ånden i verden er i modstrid med oprettelsen af fred og frihed — og disse kan kun komme gennem overensstemmelse med de etiske og åndelige og evige principper, som forkyndtes og efterlevedes af Jesus af Nazaret, den korsfæstede Kristus, den opstandne Herre, Fredens Fyrste.

På denne juleaften, når morket indhyller jorden, vil vi alle gå til hvile i absolut tillid til, at natten vil gå, og julemorgen vil jorden atter være fyldt med dagens lys. Om dette har vi ikke den mindste tvivl.

Lige så sikkert som den vished vi har i vore hjerter om, at natten vil blive fulgt af dagen i morgen, er min forsikring om, at Jesus Kristus er menneskehedens Frelser, det lys, som vil sprede verdens morke gennem det evangelium, der blev gengivet ved direkte åbenbaring til Profeten Joseph Smith. Og en sådan dag vil komme trods politiske omvæltninger og internationale stridigheder.

Jeg ønsker Dem en glædelig jul — for til trods for modløshed og skuffende tilstande i verden, er det den lykkeligste tid i hele året. Men lad os altid huske på, at folk bliver mere velsignet, hvis deres daglige opforsel nærmer sig mest muligt til Jesu Kristi, vor Herre og Frelsers *lærdomme* og *eksempel,* Han, ved hvis fodsel det blev forkyndt »Fred på jorden i mennesker, der har hans velbehag.« (Se *Luk. 2:14).*

Må vor Fader i himlens fred dvæle i Deres hjerte og i folks hjerter overalt på jorden, når de drager nær til ham i bon og pris nu i julen. Og må de syge blive helbredt, må de sørgende blive trøstet, må de ensomme få deres hjerter opløftet, må de trætte finde hvile, de trængende blive mættet, må de tvivlende finde vished, og må de onde og listige blive gjort til skamme.

David O. McKay

Julehilsen fra Amerika

Kære søskende og venner!

Tiden har en evne til at ile meget hurtigt. Det synes kun kort tid siden, det sidst var jul. For nogle er der måske sket store begivenheder, men for andre synes der ikke at være sket noget af vigtighed.

Alt, hvad vi gor, er vigtigt og efterlader sit mærke i vort liv, enten godt eller dårligt. Vi har fået lejlighed til hver dag at gore noget godt og vidunderligt ud af vort liv, at være noget, som andre kan beundre og efterligne, eller vi kan leve et liv, som kun vil være til ringe gavn for os selv eller andre. Kan vi se tilbage på det forløbne år med tilfredshed og glæde? Har vi hjulpet med til at gore verden til et bedre sted at leve? Et af de vigtigste sporgsmål, vi skulle stille os selv, er: Har jeg gjort mod andre, som jeg onsker andre skal gore mod mig?

Størsteparten af den sorg, smerte og angst, der findes mellem de enkelte mennesker, samfund og nationer, kommer af begærlighed og egenkærlighed og undladelse af at folge Frelserens eksempel. Undladelse af at gore de rigtige ting og sige de rigtige ting.

Kristus kom med kærlighed, venlighed og forståelse til alle mennesker. Han lærte os vigtigheden af at tilgive og elske hinanden. Hans lærdomme er lige så vigtige og bindende for os i dag, som de var, da han gav dem for så længe siden. Årene har kun givet hans lærdomme endnu mere mening og styrke. Disse to store befalinger, som han fremsatte for så længe siden, loser verdens ondskab, hvis blot alle ville leve op til deres lærdomme: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og hele dit sind. Dette er det første og store bud, og det andet er dette ligt, du skal elske din næste som dig selv.«

Vi har fået det privilegium at komme til denne jord for at udarbejde vor egen frelse. Vi har vor egen handlefrihed til at vælge den sti, vi vil følge, men den storste glæde, fred og tilfredsstillelse kommer til os, hvis vi følger Frelserens plan. Hvis vi virkelig elsker vor Fader i himlen, vil vi holde hans bud, og hvis vi virkelig elsker ham, vil vi elske vore medmennesker.

Hver dag er der lejlighed til at tjene dem, vi omgås. En kærlig gerning, et venligt smil, et varmt håndtryk kan ofte betyde så meget for en, der vakler, en som har mistet modet og troen til at gå videre.

Hvis vi tager os tid til at se os omkring, vil vi altid finde nogen, der trænger til forståelse og venskab, en eller anden, hvis byrde næsten er for tung at bære, men hvilken lejlighed er det ikke for en til at hjælpe med til at lette byrden og til at bringe modet og troen tilbage til en, der er slået ud!

Tænk på de tusinder rundt om os, som ikke har forståelsen af den strålende evangelie-plan og ikke er medlemmer af den eneste sande Kirke. Har vi som medlemmer nogen pligt eller noget ansvar for dem, vi omgås? Er det vort privilegium at sidde tilbage og sige: Jeg er ikke min broders vogter?

Vi *har* et stort ansvar overfor alle mennesker. Det er vor pligt at leve således, at vi gennem ord og gerning dagligt kan lære andre sandhederne om vort strålende evangelium, og dele den glæde og lykke, vi føler, med andre.

Må vore hjerter i denne juletid føle med dem, som er mindre heldige, end vi er. Lad os søge nogen ud, som trænger til en hjælpende hånd. Der er sagt: »Varigheden af livets rejse markeres ikke ved det antal blade, der rives ud af kalenderen, men af det antal gode gerninger vi har udført.« Der er kun een vej til Guds rige, men mange veje i det menneskelige hjerte. Lad os gøre mest muligt ud af de lejligheder og de privilegier, vi har, og sprede glæde og solskin nårsomhelst og hvorsomhelst det er muligt i denne glade juletid. Husk, at gaven uden giveren er tom. En lille ting givet af kærlighed og venlighed bringer mere glæde end en kostbar gave givet for at vise sig.

Vore tanker vil være hos Dem alle, kære venner, i denne juletid. Vi husker de mange vidunderlige venner, vi har i det skønne land Danmark, langt borte over havet. Vi husker al den venlighed og det venskab, I har givet os. Hvor vidunderligt var det at samles med Dem i Deres hjem og deltage sammen med Dem i julefesterne. Vi føler os draget endnu mere imod Dem nu, da vi har en søn, der arbejder iblandt Dem i missionsarbejdet. Vi er meget stolte og glade over, at han var i stand til at vende tilbage til det kære land Danmark og til det folk, som vi lærte at elske og beundre.

Vi sender vore kærligste hilsener og bedste ønsker til Dem alle. Må den sande julens ånd være i Deres hjerter. Må Deres hjem være fyldt med fred og glæde. Må Herren velsigne Dem med Deres hjerters retfærdige ønsker.

Må de ord, som englene sang, bestandig klinge ud skønt og rent: »Fred på jord i mennesker, der har hans velbehag,« og »Ære være Gud i det højeste!«

Deres hengivne venner

Præsident og søster Junius M. Sorensen.



Månedens SPØRGSMÅL ?

Af *Joseph Fielding Smith,* præsident for *De Tolv Apostles Råd.*

Den højre hånd

Spørgsmål:

»Det er lært os i Kirken, at vi bør tage nadveren med den højre hånd. Hvorfor er dette nødvendigt? I vore diskussioner ser det ikke ud til, at vi har kunnet finde noget, der siger os, hvorfor det er sådan. Hvorfor er det forkert at tage nadveren med den venstre hånd?«

Svar:

Vi modtager jævnlig spørgsmål af denne art. I eet tilfælde fik vi at vide, at nogle brødre gik ind for, at man kunne tage nadveren med hvilken som helst hånd. Og i een stav var det sædvane at bekræfte og ordinere personer med ældsterne stående i en kreds med opløftet højre hånd, medens de anbragte deres venstre hånd på hovedet af den person, der skulle velsignes eller ordineres. Derfor er det hensigtsmæssigt, at der siges noget om brugen af højre hånd, når der skal udføres ordinationer, og når man skal nyde nadveren.

Udførelsen af ordinancer med højre hånd fremfor venstre er en stadfæstet skik, der er almengyldig og ikke er begrænset til Kirken. I adskillige regeringer, hvor der aflægges ed, anmodes den pågældende om at løfte sin højre hånd. Det er også tilfældet, hvor man sværger, at man vil sige sandheden, ved at anbringe sin højre hånd på Bibelen. Denne skik går helt tilbage til begyndelsen, og af mange skriftsteder kan vi slutte, at den altid har fået guddommelig anerkendelse. Da Abraham sendte sin træl til sine slægtninge for at finde en hustru til Isak, lod han trællen lægge sin højre hånd under Abrahams lænd og sværge, at han ville udføre sin mission. (1. Mos. 24:2). Der er andre tilfælde af lignende vigtighed. Et af de første tilfælde, der er gengivet, er den velsignelse, som Jakob gav sine sønnesønner Manasse og Efraim. Manasse var den ældste, og da Josef førte sine sønner hen til deres bedstefader, stillede han Manasse ved Jakobs højre hånd og Efraim ved hans venstre. Beretningen fortæller, at Jakob ved at lægge hænderne over kors anbragte sin højre hånd på Manasses hoved. Josef protesterede, idet han sagde:

»Nej, ikke således, fader, thi denne er den forstefodte; læg din hojre hånd på hans hoved!« »Jeg ved det, min søn, jeg ved det«, sagde Jakob, »også han skal blive til et følk, også han skal blive stor; men hans yngre broder skal blive storre end han, og hans afkom skal blive en mangfoldighed af folkeslag!« (1. Mos. 48: 13-19).

Da ægypterne blev odelagt i Det Rode Hav, sang Israel: »Din hojre, Herre, er herlig i kraft, din hojre, Herre, knuser fjenden.« (2. Mos. 15:6); og da Israel gik ind i deres arveland, instruerede Herren Moses i ofring ved at tage væderens blod »og stryge det på Arons og hans sonners hojre øreflip og på deres hojre tommelfinger og hojre tommeltå og spræng resten af blodet rundt om på alteret.« Med denne ordinance og ved at stænke blodet og salveolien, blev Aron og hans sonner hellige. (2. Mos. 29:20-21).

Begunstigelsen af den hojre hånd eller side er ikke noget, der er opfundet af mennesket, men blev åbenbaret fra himmelen fra begyndelsen. Til Esajas sagde Herren: »Frygt ikke; thi jeg er med dig, vær ej rådvild, thi jeg er din Gud! Med min retfærds hojre styrker, ja hjælper, ja stotter jeg dig......« (Es. 41:10).

»Hor mig dog nu, o Jakob, Israel, du, som jeg kaldte: Mig er det, jeg er den første, også jeg er den sidste. Min hånd har grundlagt jorden, min højre udspændt himlen, så såre jeg kalder på dem, møder de alle frem.« (Es. 48:12-13). I Salmerne læser vi: »Herren sagde til min Herre: Sæt dig ved min højre hånd, til jeg lægger mine fjender som skammel for dine fodder.« (Salm. 110: 1; Matt. 22:44). Da Herren kort før sin dod talte til sine disciple, sagde han til dem:

»Men når Menneskesønnen kommer i sin herlighed, og alle englene med ham, da skal han sætte sig på sin herligheds trone. Og alle følkeslag skal samles foran ham, og han skal skille dem fra hverandre, ligesom hyrden skiller fårene fra bukkene. Og han stiller fårene ved sin hojre side og bukkene ved den venstre. Da skal Kongen sige til dem ved sin højre side: Kom hid, min Faders velsignede! Arv det rige, som har været beredt fra verdens grundvold blev lagt. Thi jeg var sulten, og I gav mig at spise; jeg var tørstig, og I gav mig at drikke; jeg var fremmed, og I tog jer af mig; jeg var nogen, og I gav mig klæder; jeg var syg, og I så til mig; jeg var i fængsel, og I besogte mig. Da skal de retfærdige svare ham og sige: Herre! når så vi dig sulten og gav dig mad, eller torstig og gav dig at drikke? Når så vi dig fremmed og tog os af dig, eller nogen og gav dig klæder? Når så vi dig syg og i fængsel og besogte dig? Og Kongen skal svare og sige til dem: Sandelig siger jeg eder, hvad I har gjort mod en af mine mindste brødre dér, har I gjort mod mig. Da skal han sige til dem ved sin venstre side: Gå bort fra mig, I forbandede! til den evige ild, som er beredt djævelen og hans engle. Thi jeg var sulten, og I gav mig ikke at spise; jeg var tørstig, og I gav mig ikke at drikke; jeg var fremmed, øg I tøg jer ikke af mig; jeg var nøgen,

og I gav mig ingen klæder; jeg var syg og i fængsel, og I så ikke til mig. Da skal også de svare og sige: Herre, når så vi dig sulten og tørstig og fremmed eller nøgen eller syg eller i fængsel uden at tjene dig? Da skal han svare dem og sige: Sandelig siger jeg eder, hvad I ikke har gjort imod en af de mindste dér, har I heller ikke gjort mod mig. Og disse skal gå bort til evig straf, men de retfærdige til et evigt liv.« (Matt. 25:31-46).

Der er utallige steder i Skriften, hvor der hentydes til den højre hånd, der viser, at den er et symbol på retfærdighed og blev brugt ved udførelse af pagter. Da Frelseren blev ført for ypperstepræsten, de skriftkloge og ældsterne, sagde ypperstepræsten til ham: »Jeg tager dig i ed ved den levende Gud: Sig os, om du er Kristus, Guds Søn?« Som svar på dette sagde Jesus til ham: »Du har selv sagt det. Men jeg siger jer: Herefter skal I se Menneskesønnen sidde ved kraftens højre hånd og komme på himmelens skyer.« (Matt. 26:63-64). Før Stefanus blev slået ihjel, stirrede han op imod himmelen og så Guds herlighed og Jesus stående ved Guds højre hånd. (Ap. Gern. 7:55).

Den højre hånd eller side hedder på latin *dexter* og den venstre *sinister*. Dexter betyder derudover noget heldigt, gunstigt, medens sinister betyder noget uheldssvangert, uheldigt. Det er en stadfæstet skik i Kirken at tage nadveren med den højre hånd og også salve med den højre hånd, overensstemmende med den sædvane, der, som skriften antyder, er, og altid var, godkendt ved guddommeligt påbud.

Joseph Fielding Smith.

Uddrag af tale i München

Da ældste Marion G. Romney af De Tolvs Råd talte til de tyske hellige, forsamlet i München i anledning af oprettelsen af den Sydtyske Mission, udtalte han:

»...... Jeg ser i mit sind den tid, da der vil blive stave i det, der nu er den nye Sydtyske Mission. I Herrens rette tid vil der blive en stav her i München, og i Stuttgart, i Nürnberg, i Frankfurt, i Düsseldorf, i Hamburg og i de andre store byer i Tyskland vil der blive organiseret stave.

...... Kirken vil være herskende i dette store land, når verdens institutioner er blevet rystet i stykker...... Dette er begyndelsen til bedre dage for Kirken i dette land...... Der vil udvikle sig store forsamlinger. Vi vil få konferencer med tusinder tilstede, hvor vi nu har hundreder. Vi må have lokaler i denne by, der kan rumme tusinder i stedet for hundreder, for der er folk i dette land i dette antal, som vil modtage evangeliet«.

Afskedsfest for missionspræsident og søster Holger P. Petersen



Tirsdag den 20. oktober afholdt Kobenhavns to grene samt Amager gren i fællesskab en afskedsbanket for missionspræsident og soster Holger P. Petersen.

Salen, der var smukt pyntet med store blomsterdekorationer på væggene, var stuvende fuld, da tidspunktet for festen nærmede sig, ja, der indfandt sig ca. 20 deltagere ekstra, som ikke i forvejen havde tilmeldt sig, så vi måtte rykke sammen for at give plads. Ialt var der ca. 150 tilstede.

Da vi endelig alle var på plads, blev dorene åbnet, og aftenens hædersgæster trådte ind, medens vi alle stod op ved vor plads. Under fotografernes blitzlys fik soster Petersen heftet en smuk brystbuket på sin kjole og præsident Petersen en blomst i knaphullet, og vi kunne så sætte os til bords. Under broder Felix Hasbos ledelse tilbragte vi derefter et par hyggelige timer i hinandens selskab; vi fik en dejlig middag, bestående af gullasch med kartoffelmos, derefter ris à l'amande, og på bordene stod frugt ad libitum. Maden var tilberedt af soster Sara Dresso og ældste J. Marion Nielsen. Festen var iovrigt glimrende arrangeret af broder Felix Hasbo, som på udmærket vis forstod at få programmet afviklet, så vi ikke et ojeblik fik lejlighed til at tænke over, hvor tiden fløj afsted. Underholdningen bestod af forskellig optræden, sang, spil og dans, og under middagen spillede to musikere dæmpet taffelmusik. Blandt de optrædende vil vi blot nævne tre vaskeægte tyrolere, der sang, spillede, danse-



de og jodlede, så det var en lyst; trioen bestod af moder og to unge sonner.

Efter underholdningen var der en række prisværdigt korte taler, der alle fremhævede præsident og soster Petersens store arbejde for missionen gennem de forlobne år. I aftenens løb blev der også overrakt forskellige gaver, bl. a. et stort solvfad fra de tre grene. En original og morsom sang, i form af en ekstra-udgave af DEN DANSKE STJERNE, skrevet af søster Mary Kaiser, og sunget af forsamlingen, manglede heller ikke.

Middagen blev serveret af ca. 30 missionærer, der var »klædt« ud som tjenere med serviet over armen og nummer i knaphullet. De udforte deres hverv på glimrende vis, med godt humor og til alles tilfredshed.

I aftenens løb blev der oplæst en række telegrammer, der var indlobet fra de forskellige grene i missionen.

Præsident og soster Petersen rejste fra København med fly onsdag den 4. november.



Velkommen til den nye *missionspræsident*



Lordag den 31. oktober ankom den nye missionspræsident for den danske mission, *Levi B. Thorup,* med hustru Florence B. Thorup og bornene Bryce Thorup og Ronda Thorup til Kobenhavn med flyvemaskine fra London, hvor de havde gjort nogle dages ophold undervejs fra Salt Lake City, Utah, til Danmark.

Søndag den 1. november afholdtes der et stort fælles møde for grenene i Kobenhavn, og vi fik lejlighed til at høre fra den nye præsident og hans familie.

Medlemmer og missionærer i den danske mission byder præsident Thorup og hans familie hjertelig velkommen til den danske mission, og beder, at Herren vil velsigne Dem i Deres arbejde i Danmark.

Angående næste tempelrejse

Soskende, som påtænker at deltage i næste sommers rejse til templet for at udføre arbejde for deres afdøde slægtninge, bedes indsende de nødvendige skemaer *inden nytår,* da det tager ca. et halvt år at få skemaerne kontrolleret og gjort rede i Amerika til tempelarbejdet her. Nærmere oplysninger kan fås ved henvendelse til *Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse, Priorvej 12, København F.*

Efter planen vil rejsen gå til templet i Schweiz med afgang fra Kobenhavn mandag den 4. juli og hjemkomst den 13. juli.

TOBAK og LUNGEKRÆFT

Af *Dr. Alton Ochsner.*

Uddrag af en tale holdt af Dr. Alton Ochsner til studenter ved Brigham Young Universitetet den 20. maj 1959.

FORFATTEREN

Dr. Ochsner er født i South Dakota. Han har studeret ved University of South Dakota og University of Washington i St. Louis. Senere rejste han til Zürich, Schweiz, hvor han var kirurgisk assistent på udvekslingsbasis. Han fortsatte også sit arbejde i Frankfurt og Berlin. Han tilbragte nogen tid på forskellige europæiske klinikker. Han var assisterende professor i kirurgi ved University of Wisconsin og professor i kirurgi ved Tulane University fra 1927. Han er nu præsident for Alton Ochsner Medical Foundation, hvor han er leder i kirurgi. Han er konsulent for mange hospitaler og jernbaner og medlem af mange medicinske selskaber.

Dr. Ochsner har modtaget mange æresdoktorgrader fra Europa, Sydamerika og Mellemamerika.

Han modtog en ærespris for det bedste arbejde om kræft i vort land (Amerika) i 1957. Han er forfatter til over fire hundrede artikler, som er blevet offentliggjort i forskellige tidsskrifter og magasiner.

Lungekræft er en sygdom, som for tredive eller fyrre år siden i virkeligheden ikke eksisterede. Den var så sjælden, at man næsten ikke regnede med, at den ville vise sig. Jeg så i løbet af fire års lægegerning kun eet tilfælde af lungekræft. Det var en sådan sjældenhed, at hele studenterflokken gik ned til obduktionsrummet for at se dette tilfælde obduceret. Nu er lungekræft blevet den hyppigste af alle kræftsygdomme. Indtil 1955 var lungekræft - når man så på alle arter af kræft - den næsthyppigste efter brystkræft. Nu er det den *hyppigste* af alle kræftarter. Denne sygdom har udviklet sig fra sin negativitet til sin nuværende fremtrædende stilling. Lungekræft angriber først og fremmest mænd; omkring 85 % af vore patienter er mænd. Indtil midten af 1930'erne var der en voldsom stigning i tilfældene af lungekræft hos mænd, og der har været en mindre stigning i lungekræft hos kvinder.

Hvordan kunne det være? Det kom af, at mændene tyve år tidligere, ved begyndelsen af 1. verdenskrig i 1914, begyndte at ryge cigaretter i stor udstrækning, og de tyve år mellem 1914 og midten af 1930'erne var netop omtrent det tidsrum, der var nodvendigt, for at den kræftfremkaldende virkning af cigaretrygning kunne udvikle sig. Det er grunden til, at det er en mandssygdom i dag. Imidlertid er den i stigning hos kvinder. Man fortæller mig ofte, at kvinder ryger lige så meget som mænd. Det gor

de ikke. Af alle de folk, som ryger en pakke eller mere om dagen, er to trediedele mænd. Men det er ikke de folk, som ryger i dag, som nødvendigvis får kræft i dag. Det er dem, som begyndte at ryge for tyve år siden, fordi der er en udviklingsperiode i fremkaldelsen af kræft ved hjælp af et kræftfremkaldende middel.

Vi kender flere kræftfremkaldende midler; tjære er et af dem. Der er et antal kemiske produkter, der er kendt som kræftfremkaldende midler. Og når vi fremkalder kræft ved eksperimenter, opdrætter vi dyr, så de alle reagerer på samme måde. Vi kan opdrætte dyr, marsvin eller mus, så hver eneste af dem udvikler kræft umiddelbart. På den anden side kan vi opdrætte dyr således, at ingen af dem udvikler kræft, selv om man anvender de kraftigste kræftfremkaldende midler. Når vi arbejder med dyr for at bestemme de kræftfremkaldende midler i røg eller andre midler, opdrætter vi f. eks. dyr, som frembringer kræft, når det kræftfremkaldende middel bliver tilsat, men ikke udvikler kræft spontant eller umiddelbart.

Når vi fremkalder kræft eksperimentalt, vil vi, hvis vi tilsætter et kræftfremkaldende middel til dyrenes hud, få kræft i løbet af X dage. Hvis vi tilsætter det hver anden dag, vil det tage 2X; hvis vi tilsætter det hver tredie dag, vil det tage 3X dage. Med andre ord, vi kan bestemme med matematisk præcision, hvornår en kræft vil udvikle sig.

Ofte hører jeg: »Min onkel er femoghalvfems år gammel, har røget hele sit liv, og han har ikke kræft«. Jeg er vis på, at det er sandt, og vi ser nogle folk, som aldrig har røget, få lungekræft spontant, hvad der er overordentlig sjældent.

Mennesker bliver ikke opdrættet på den måde, som eksperiment-dyr bliver opdrættet. Nogle af os er modtagelige for kræft, nogle er overordentlig modstandsdygtige. De, som er modtagelige, behøver kun et kræftfremkaldende middel i relativ kort tid, medens de, som er modstandsdygtige, kræver det i et længere tidsrum.

For at vise, at lungekræft er gået frygtelig stærkt frem, kan det nævnes, at i staten New York, hvor statistikkerne er overordentlig grundige, forøgedes antallet af lungekræft hos mænd fra 1935 til 1950 med 386 %, i hvilket tidsrum alle andre arter af kræft kun voksede 2 %. I samme tidsrum voksede antallet af lungekræfttilfælde hos kvinder med 68 %, i hvilket tidsrum alle andre arter af kræft gik ned med 15 %. Det er den eneste kræftart, som er steget hos begge køn.

Dette er rigtigt ikke alene i vort eget land, men i andre civiliserede lande, hvor rygning er almindelig udbredt. I England for eksempel, hvor rygning indtil for ti år siden var meget mere udbredt end her, forøgedes antallet af lungekræfttilfælde fra 1934 til 1954 38 gange. I samme tidsrum voksede i Holland lungekræft hos kvinder til det 10-dobbelte og hos mænd til det 24-dobbelte.

Den udtalelse fremsættes ofte, at der ikke kan være nogen år-

sagssammenhæng mellem rygning og kræft, fordi hvis der var det, ville vi have mere af den, end de har i England, fordi vi ryger mere, end de gør i England. Det er rigtigt, at tilfælde af lungekræft er hyppigere i England, end de er her, og det er også sandt, at vi ryger mere, end de gør i England. Men vi har kun røget mere end englænderne i de sidste ti år. For mere end ti år siden, røg de meget mere end vi. De betaler nu prisen for deres overdrevne rygning i de sidste 25 år. Det er forfærdende for mig at tænke på, hvad der vil ske for os i løbet af de næste ti eller femogtyve år, når vore rygevaner indhenter os. For at vise, hvor alvorligt det er i England, kan det nævnes, at i 1954 døde 10 % af alle mænd i alderen 46 til 55 år, de mest produktive år i en mands liv, af lungekræft. Det vil sige, at af hver 10 mænd, der døde mellem 45 og 55 år gammel, døde en af lungekræft. Det vil komme til at gå så meget værre her hos os i de næste 15 eller 20 år, at det virkelig er frygteligt at tænke på.

Man hører folk sige: »Det er ikke cigaretrøg, det er »smog« (kombinationen af røg og tåge i en storby)«. Et af de argumenter, der gives for de mange tilfælde i London, er smog'en. Man kunne acceptere dette argument, hvis det ikke var for den kendsgerning, at lige på den anden side Nordsøen, omkring tredive miles borte, i Danmark, hvor folk ryger lige så meget, som de gør i England, og hvor tilfældene af lungekræft er de samme som i England, findes der overhovedet ingen smog. Ifølge De Forenede Staters sundhedsstatistikker er der flere tilfælde af lungekræft i New Orleans end i nogen anden by i De Forenede Stater. Vi har ingen smog. Og endelig, hvis det var smog, ville kvinder have det lige så hyppigt som mænd.

Kræft er hovedsagelig en sygdom, der hører til de ældres aldersklasser. Det er en af de priser, vi må betale for at leve længe, og skønt flere børn mellem 3 og 15 år dør af kræft end af nogen anden årsag, er kræft sjælden hos børn. Det er en sygdom, der hører til de ældre mennesker. Af alle personer på 90 år vil der være en større procentdel, der vil få kræft, end af dem på 80 år og så fremdeles.

Der er kun een art af kræft, som ikke følger dette mønster, som ikke bliver mere hyppig i den fremskredne alder - lungekræft.

Antallet af lungekræft stiger meget stærkt for at nå maksimum ved 55 års alderen, hvorefter der i den mere fremskredne alder er en nedgang i dens hyppighed. Det er den eneste art af kræft i legemet, som ikke følger mønsteret for alle andre arter af kræft. Grunden til, at den ikke gør det, er, at de mennesker, som har røget stærkt, har udsat deres hjerte og deres blodårer for tobakkens ødelæggende virkninger, og som et resultat deraf får de hjerteslag eller blodprop, dør og lever ikke længe nok til at udvikle lungekræft.

En tvivlsom fordel ved at ryge er derfor, at De kan spare Dem selv for at få lungekræft ved at

ryge stærkt og dø tidlig af en hjertesygdom. De kan føre denne latterlige analogi lidt længere ud og sige: »De kan måske spare Dem selv for at dø af begge disse årsager ved at skyde Dem, når De bliver 40«, hvad ingen vel ville foreslå. Men det er selvmord, lige meget hvordan man ser på det. Enten man skyder sig en kugle for panden, eller man ryger, *er det selvmord.* Den eneste forskel er, at De kan skyde Dem en kugle for panden hurtigt og billigt. Hvis De ryger, varer det længere, det er dyrt, og det er smertefuldt. Men det er *stadig* selvmord.

Mange folk siger, at der er ingen forbindelse mellem rygning og kræft. De siger, at det er ikke bevist. Jeg vil dog gerne se den læge, som *ikke* vil indrømme, at der er en årsagssammenhæng. Der er kun to, som ikke vil, og de er begge ansat i et tobaksfirma!

For omkring syv år siden indlod Det Amerikanske Kræftselskab sig på en stor undersøgelse. Når man skal opstille statistikker, er der to typer. Den ene er den retrospektive metode, som er den metode, som vi oprindelig brugte. Vi fandt ud af, at af alle vore patienter med lungekræft, var de 98½ % storrygere. Det er den retrospektive metode, og den kritiseres af biologi-statistikerne, fordi de siger, at de kun angår en udvalgt gruppe. Med andre ord, det er personer, der er syge af lungekræft.

Den prospektive type statistik består i at tage et stort antal raske folk og få deres ryge-historie - hvis man er interesseret i virkningerne af rygning - og følge dem i en lang periode for at se, hvad der sker med dem. Det er nøjagtigt, hvad Det Amerikanske Kræftselskab gjorde. 22.000 frivillige medarbejdere, unge damer over hele De Forenede Stater, interviewede 200,000 mænd i alderen 50 til 70 år. Det er de aldersgrupper, hvor lungekræften viser sig. Hver af disse unge damer fik hver af disse mænd til at udfylde et spørgeskema angående deres rygevaner - om de overhovedet røg, hvad de røg, hvor meget de røg, om de nogensinde havde holdt op, om de igen havde begyndt. Disse spørgeskemaer blev opbevaret i Kræftselskabets hovedkvarter i New York. Hvert år interviewede hver af disse unge damer igen hver af de mænd, som de havde interviewet året før. Efter seks års forløb var 12.000 af mændene døde. Når en mand døde, fik den unge dame, som havde interviewet ham, en fotokopi af dødsattesten. Hvis han var død af kræft, og han var blevet obduceret, fik hun et stykke af det syge væv og sendte det til Kræftselskabets hovedkvarter.

Resultatet af denne undersøgelse viste, at der ikke blot var forskel på tilfældene af lungekræft hos rygeren og ikke-rygeren, men lungekræfttilfældene varierede med mængden af tobak. Det var lavest hos ikke-rygerne, højere hos dem, der røg indtil en halv pakke om dagen, endnu højere hos dem, der røg fra en halv til en pakke, højere hos dem, der røg over en pakke om dagen og højest hos dem, der røg over to pakker om dagen. Man kunne af-

gøre, hvor hurtigt en mand ville få kræft efter det antal cigaretter, han rog. Denne undersøgelse viste, at den samlede dødsprocent blandt cigaretrygere var 105 % højere end blandt ikke-rygere, og dodsprocenten af lungekræft var 800 % hojere blandt cigaretrygere end blandt ikke-rygere. Og dog er der stadig folk, som siger, at det aldrig er blevet bevist.

Der er ofte mænd, som har røget i lang tid, der siger til mig: »Hvad mig angår er det ikke nogen nytte til at holde op nu, for terningerne er allerede kastet«. Det er ikke nodvendigvis rigtigt. Det kan være sandt, således som det var i tilfældet Dr. Evarts Graham. Dr. Graham, som var en stor videnskabsmand, professor i kirurgi ved mit universitet, Washington University i St. Louis, plejede at skændes med mig om forbindelsen mellem rygning og kræft. Han var selv storryger. Han troede ikke, der var nogen årsagssammenhæng. Jeg må tilstå, at i begyndelsen var mine grunde for mine påstande temmelig tågede. De var baseret på to kendsgerninger: Den ene var, at på den tid havde jeg aldrig set en patient med lungekræft, som ikke havde været storryger; den anden var, at der var en parallel mellem forbruget af cigaretter og tilfældene af lungekræft. Dr. Graham plejede at sige: »Ja, der er en parallel mellem forbruget af cigaretter og tilfældene af lungekræft, men der er også en parallel mellem tilfældene af lungekræft og salget af nylonstrømper«, hvad der også var for omkring femten år siden. Dr. Graham blev imidlertid lidt efter lidt overbevist om (og jeg vil fortælle Dem om nogle forsøg, han gjorde), at der var en årsagssammenhæng, og han holdt op med at ryge. Han dode af lungekræft. Det sorgeligste brev, jeg nogensinde har fået i mit liv, fik jeg fra Evart Graham tre uger, før han dode. Han sagde: »Jeg vil blot gerne lade Dem vide, og jeg kender Deres interesse, at de netop har fundet ud af, at jeg har fået kræft i begge mine lunger. De ved, at jeg holdt op med at ryge for fire år siden, men efter at jeg har roget to pakker cigaretter om dagen i over 50 år, er der sket alt for megen skade«.

Det Amerikanske Kræftselskabs undersogelser viste imidlertid, at de forandringer, som opstår i lungeslimhinderne ikke nodvendigvis er uhelbredelige. De har vist, at selvom tilfælde af lungekræft er lavest hos ikke-rygere og hojst hos den ryger, der har røget meget og fortsat ryger, bliver kræfttilfældene, hvis storrygeren holder op med at ryge, færre. Hvis han har holdt op i mindre end ti år, er tilfældene ikke så hoje, som hvis han fortsatte. Hvis han holdt op i mere end ti år, er det mindre, end hvis han kun havde holdt op i mindre end ti år. Det Amerikanske Kræftselskabs undersogelser er blevet bestyrket af to følgende, uafhængige undersogelser, en af Veteran-Administrationen, hvor en endnu storre gruppe mænd blev undersøgt med nøjagtig det samme resultat. Det blev også bestyrket af to englændere, Dahl og Hill; den eneste forskel var, at denne sidste under-

sogelse var begrænset til medicinere. Man kan ikke se bort fra disse undersogelser.

Der er seks cigaretselskaber i De Forenede Stater, som betaler en million dollars om dagen hver i forbundsskat alene. De skatter, som betales af industrien, belober sig til over to trekvart milliard dollars om året. Dette omfatter ikke udgifterne til råprodukterne, det omfatter ikke arbejdslon, det omfatter ikke den selvmodsigende post til avertering, som sidste år belob sig til 125 millioner dollars. Vi taler om en industri, der omsætter mange milliarder dollars. Det være langt fra mig at blande mig i vor nations okonomi, men hvad godt skal vor okonomi gore, hvis vi ødelægger vor nations sundhed? Og det er det, vi gør. Vi er virkelig i færd med at underminere vor nations sundhed.

Der er flere beviser på, at kræft fremkaldes ved rygning. Jeg deltog i et mode i en lungekræft-komité i Det Amerikanske Kræftselskab i New York for nogle år siden. En eller anden kom med denne udtalelse: »Der kan ikke være nogen årsagssammenhæng mellem rygning og kræft, thi hvis der var, hvorfor ser vi så ikke symptomer, for kræften bryder ud?« Da jeg ikke er patolog, bekymrede dette mig en hel del, indtil jeg kom tilbage til New Orleans og talte med Dr. Dunlap, vor professor i patologi i Tulane, og spurgte ham om det. Han tænkte over det et ojeblik, og så sagde han: »Vi ser ikke efter dem.« Så satte han en af de unge patologer i afdelingen ind på dette projekt. De tog stykker af væv fra lungekarrene hos mænd, som var blevet obduceret, og undersøgte vævet. Hos ikke-rygerne så slimhinden ud nojagtig som min gor. Hos den moderate ryger er der en afgjort unormal forogelse i antallet af celler. Hos storrygeren er afgjorte symptomer på en kommende kræft tilstede. Dette arbejde blev senere bestyrket af to uafhængige arbejdere, Dr. Auerbach i New York og Dr. Cowdry og hans assistenter i St. Louis. Begge har vist, at der opstår forandringer i lungeslimhinden, som beklæder det indvendige af lungekarrene, hvor kræften udvikler sig, og disse forandringer varierer i henhold til den mængde, man ryger, fra kronisk irritation til angreb af kræft. Ydermere viser vore undersøgelser, at disse forandringer, der går forud for kræften, kan vende sig til normale tilstande, hvis man holder op med at ryge. De er reversible. Men der kommer en tid, som i tilfældet Evarts Graham, hvor de er uomstødelige.

Dr. Graham og Dr. Wynder udforte et meget fint stykke forsogsarbejde, da de viste, at der uden tvivl eller diskussion findes et kræftfremkaldende middel i cigaretrog. De havde en robotrygende maskine, der så ud som en kæmpemæssig lysestage. Den røg 100 cigaretter i timen. For hver 60 sekunder tog den et drag på 2 sekunder, akkurat som et menneske ville gøre. Rogen blev samlet, og man fik et tjærebundfald. Dette blev tilfort et oplosningsmiddel og smurt på huden af dyr. Efter otte måneders forlob udvikle-

de der sig en godartet svulst på det sted, hvor tjæren var smurt på, ud af omkring 500 behandlinger. Efter et års forlob udviklede der sig på det sted, hvor tjæren var smurt på, en virkelig kræft, som ikke var til at skelne fra menneskelig kræft, idet den bredte sig over hele legemet og dræbte dyret. Efter to års forløb udviklede der sig hos 44 % af dyrene en kræft, som ikke var til at skelne fra menneske-kræft, på det sted, hvor tjæren var smurt på. I den kontrolgruppe, hvor kun opløsningen (uden tjære) blev smurt på tre gange om ugen, udviklede der sig efter to års forløb hverken en godartet svulst eller en kræftsvulst.

Dette viser uden nogen diskussion eller tvivl, at der findes et kræftfremkaldende middel i røgen fra cigaretter.

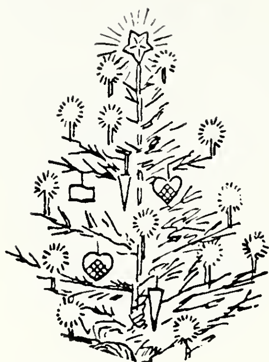
Vi ved, at antallet af lungekræft stiger mere end nogen anden kræft i legemet og nu er den allerhyppigste af alle kræftarter. Vi ved også, at der findes et kræftfremkaldende middel i rogen fra cigaretter, og den eneste logiske konklusion er, at der er en årsagssammenhæng.

Man stiller mig ofte det sporgsmål, om filter hjælper. Jeg svarer altid bekræftende; det gør det. Det hjælper til at sælge flere cigaretter. Det er *alt*, hvad det gor.

Vi tog fem populære mærker, fire med filter og et uden, og samlede tjæren fra disse fem cigaretter. Og jeg udfordrer enhver til at udpege den ene, som ikke havde filter. Der er overhovedet ingen forskel.

Jeg håber oprigtigt, at jeg kan overbevise Dem alle, og særligt de unge, til aldrig at ryge. Jeg vil sige, at *hvis* nogen af Dem ryger, bør De få taget et røntgenbillede af Deres bryst hver tredie måned, således at når kræften udvikler sig - og det vil den, så sikkert som jeg står her foran Dem - at den så kan blive opdaget i tide, medens den endnu er til at kurere.





Tommys store julegave

Af *Ruth E. Wolter.*

Tommy sad helt sammenkrøben på den nederste kojeseng. Det var hans seng, hans private ejendom, og ingen kunne forstyrre ham dér, med mindre de bankede på hjørnet af sengen. Sengetæppet hang ned fra den øverste kojeseng og lavede et lille telt. Han lod det stå åbent netop så meget, at han kunne få lidt lys. Tommy var ved at pakke julegaver ind. Der var i virkeligheden ikke plads nok til at pakke julegaver ind på Tommys seng, men det var det eneste private sted, Tommy kunne finde i den påhængsvogn, hvor familien boede.

»Ikke kigge!« hylede han til Susan, hans store søster, da hun gik forbi sengen. Han trak sengetæppet ned, så han var helt lukket inde med undtagelse af en ganske lille stribe lys.

Mor var ved at lave aftensmad i påhængsvognens kokken. Far var ved at se fjernsyn i stuen. Den lille baby lå foran Far, sparkede og pludrede sit babysprog. Tommy kunne se dem allesammen, når han kiggede gennem revnen.

Tommy var ikke så lykkelig, som han skulle have været, fordi han vidste, at han ikke ville få det, som han ønskede sig til jul. En dreng på seks år, snart syv, burde være stor nok til at få et elektrisk tog til jul. Hans ven Bill fik et tog sidste år. Eller i det mindste om ikke et tog, så en eller anden *stor* julegave. F. eks. en traktor eller en lastbil eller et gevær. Han var træt af små ting - dumme små blikbiler, der ikke var større end en finger, plasticsoldater og puslespil. Under sin seng havde Tommy en æske med alt sit legetøj. Hvem ville lege med små, gamle stykker legetøj, som i hvert fald skulle passe til en æske under ens seng?

Men Tommy vidste, at han ikke ville få et tog til jul. Første gang han spurgte Mor, sagde hun: »Nej«. Anden gang han spurgte, sagde hun stadig: »Nej«. Og Far sagde også nej. Han sagde: »Du

kender reglen, min dreng. Folk, der bor i påhængsvogne, må finde *små* julegaver«. Nå, Tommy vidste, at han var for stor til at græde over det, så han pakkede sine gaver færdig og puttede også dem ind under sin seng.

Ved middagsbordet sagde Mor: »Fik du pakket dine gaver ind, Tommy? Hvorfor putter du dem ikke ned i den store æske sammen med vores, så vi har dem parat til at tage dem med til tante Maries hus efter kirke i morgen?«

»Jo, det kan jeg godt«, sagde Tommy, og efter middagen kravlede han ind under sin seng og bar alle sine gaver hen til den store æske ved døren.

Det var det værste af det, syntes han. Ikke engang et juletræ i år. Sidste år havde de et lille træ så højt, som Tommy kunne strække sine arme i vejret, og det stod på bordet ved siden af sofaen. Men det var før babyen kom for at bo hos dem. Nu stod vuggen i krogen, hvor træet plejede at stå, og der var ikke plads til et træ.

»Du må bare blive vant til den tanke, Tommy«, havde Mor sagt. »Tante Marie vil have et stort træ, og vi vil åbne vores gaver sammen med hende«.

Tommy måtte virkelig prove hårdt på ikke at græde den aften. Sikken en måde at føle aftenen før jul. Det pudsige ved det var, at Mor syntes gladere end nogensinde.

Om morgenen på juleaftensdag kunne Tommy heller ikke lade være at føle sig lidt glad. Mor klædte babyen på i hendes fineste tøj. Susan sagde ikke en eneste grim ting til Tommy hele formiddagen. Og Far sagde: »Når alt kommer til alt, Tommy, så er det ikke din fødselsdag, vi fejrer i dag. Og husk, Jesus havde ikke engang et hus, da han blev født.«

Efter kirke spiste de til middag i tante Maries hus, og så sagde Far: »Hvad med en koretur efter den dejlige middag?«

»Før vi åbner vores gaver?« spurgte Susan og Tommy i munden på hinanden.

»Ja,« sagde Far smilende. »De vil stadig være her, når vi kommer tilbage.«

Så satte de sig alle ind i vognen - Mor og Far og den lille på forsædet, og Tommy og tante Marie og Susan på bagsædet. Tommy kunne ikke lade være med at synes, at det var en jul, der var vidt forskellig fra alle de juleaftener, han kunne huske, og han kunne ikke se, hvorfor de allesammen syntes, det var så sjovt.

De kørte langt ud ad landevejen til det sted med alle de smukke huse, hvor de ofte kørte hen om sommeren. De kørte op og ned ad gaderne. Endelig standsede de nede for foden af en lille bakke. På toppen af bakken stod et hus og så ud som en side i en eventyrbog, det var så pænt og nyt.

Far standsede motoren og sagde: »Glædelig jul, Susan og Tom! Der er jeres julegave!« Susan og Tommy så på hinanden og så op og ned ad gaden, og så sagde Tommy: »Hvad mener du? Hvor er vores julegave?«

Og til sidst lo Mor og sagde: »Huset, Tommy! Det er vores. Det er jeres. Lad os gå op og se på det!«

Og så hylede Tommy og Su-

san, begge på een gang, og fo'r ud af vognen og lob op ad bakken. De lob indenfor og standsede ikke, før de havde set hvert eneste værelse. På en af dørene var der en seddel, hvor der stod »Susan« og på en anden dor en seddel med »Tommy«, og i dagligstuen var der et stort, strålende juletræ med alle gaverne fra den store æske liggende underneden.

Men for Tommy åbnede en eneste gave, gik han ind i sit private værelse og lukkede døren. Han gik rundt og rundt og så på sin seng og sit skab og sine hylder og sit skrivebord. Og så tænkte han: »I kan tro, jeg er glad for et hus som dette til jul, når Jesus kun havde en krybbe at blive fodt i, og jeg vil gerne sige - Tak!«

Fra missionssekretæren

Juletiden nærmer sig, og lad os da standse op et øjeblik og tænke på, at der er mange måder at give på.

Lad os tænke på nogle af de komponister og forfattere, der har givet os vore skonne julesange og -kantater. De har bidraget til den virkelige mening med julen, og derfor er deres gaver store i vore ojne.

Dagen for jul, i året 1818, opdagede *Joseph Möhr*, hjælpepræsten ved en lille kirke i den ostrigske landsby Oberndorf, at kirkens orgel ikke var i orden. Hellere end at sidde orkesløs og resigneret tænke på en trist julegudstjeneste uden orglet, satte den unge mand sig til at skrive et særligt julevers.

Da det var færdigt, og han var tilfreds med det, tog han det med til kirkens organist, *Franz Grüber*, som satte passende musik til verset. Den aften hørtes den mest udbredte og elskede julesalme i hele verden for første gang. Selv orglet kunne ikke have fojet noget til den enkle skonhed i »*Stille Nat*« — den julesalme, som blev til, fordi Joseph Möhr havde et onske om at gore det bedste ud af en ubehagelig situation.

Medens *Charles Wesley* gik i skole i Westminster Skole i England, gjorde hans onkel, Garrett Wesley, ham et ædelmodigt tilbud. Den ældre Wesley tilbod at adoptere den 14 år gamle Charles, hvis han ville fortsætte navnet Garrett Wesley. Hvis han ville tage imod tilbudet, ville han arve en betydelig formue i Irland, hvor han skulle bo og tage sig af onklens ejendomme.

Efter at have tænkt noje over tilbudet, afslog den fattige unge mand det. Charles var klar over, at hvis han tog imod rigdommene, ville han blive berovet retten til selv at vælge, hvad han skulle gore i livet. Han var ikke villig til at bytte sin handlefrihed for rigdomme.

Charles Wesley tilbragte sammen med sin broder John hele sit liv med at undervise, prædike og tjene andre. Han har skrevet mere end 7000 religiøse sange, blandt hvilke er den meget anvendte julesang: »*Hark! The Herald Angels Sing*«, (på dansk »Lytter til Guds englekor«) som er sat i musik af *Felix Mendelssohn*.

Da *Martin Luther* var 7 år gammel, sendte hans fader ham til den lokale skole, hvor han blev tvunget til at tilbringe sin meste tid med at studere latin. Undervisningssystemet var meget mekanisk og straffene strenge. En formiddag, da Martin ikke kunne sin latinske lektie, fik han 15 ubarmhjertige piskeslag.

Hele sit liv huskede han denne hændelse og talte harmfuldt om den. Han besluttede, at han ville prøve på at blive klog nok til at undervise ved overtalelse hellere end ved hjælp af den fysiske straf. »Hvis du giver en dragt prygl«, sagde han, »så hold et æble foran så vel som spanskrøret.«

Martin Luther lærte at elske sine medmennesker og var de ulykkeliges og upriviligeredes beskytter. Mange kender ham som en af reformationens ledere. Børn kender ham som forfatter til den elskede julesang »*Det lille barn Jesus*«, også kaldet »*Luthers vuggesang*«.

Georg Frederick Händel var kun 7 år gammel, da han fik sin første rigtige musikalske undervisning hos Friedrich Zachau, en fremragende organist og komponist. Zachau forlangte, at Händel skulle komponere en hel kantate hver uge, foruden at han skulle øve sig regelmæssigt! For at kunne gøre alt dette, måtte den unge musiker lære at arbejde længe og hårdt og disciplinere sig selv til hvert eneste minut at skabe noget værdifuldt.

Da Händel var 11 år, havde han meget at vise, fordi han havde udnyttet tiden på en klog måde. Han havde komponeret seks sonater, lært at spille harpsichord, violin, obo og orgel. Alt dette gjorde han foruden sit almindelige skolearbejde.

Hele sit liv arbejdede Händel hårdt med at komponere mange mesterværker, herunder gennemsnitligt to operaer om året i mere end 20 år.

Mod slutningen af hans liv havde Händels mangel på forretningssans imidlertid bragt ham i en næsten håbløs gæld. Da hans helbred og hans formue var nået allerdybest ned, blev han lammet i højre side. Hans kreditorer greb ham og truede ham med fængsel. En kort stund var han fristet til at opgive kampen, men den selvdisciplin, som han havde udviklet så stærkt i sin ungdom, vendte tilbage til ham, og han komponerede det største værk, han nogensinde var blevet inspireret til — et musikalsk mesterværk, som er blevet en traditionel del af julen i enhver kristen nation. På tre korte uger komponerede Händel oratoriet »*Messias*«.

(Fra *The Instructor*, december 1957)
Elder *Richard S. Ray*, missionssekretær.

Møderne i København

Efter at København gren er blevet delt, afholdes møderne i de to grene til følgende tider:

KØBENHAVN NORDRE GREN:

Præstedømsmøde .... Søndag kl. 8.30
Søndagsskole .... Søndag kl. 10.00
(Søndagsskoleforstander: Broder Niels Johansen)
Aftengudstjeneste .... Søndag kl. 17.00
Kvindelig hjælpeforening .... Tirsdag kl. 19.30
(Præsidentinde: Søster Anna Andersen)
G. U. F. (sammen med Søndre gren) ....Onsdag kl. 19.30
(Præsident: Broder Finn Vest Nielsen)
Primary (sammen med Søndre Gren) .... Torsdag kl. 15.30-17.00
(Præsidentinde: Søster Kirsten Hermansen)
Genealogisk Forening .... 1. og 3. søndag kl. 18,30
(Præsident: Broder Niels Johansen)

KØBENHAVN SØNDRE GREN:

Præstedømsmøde .... Søndag kl. 9.30
Søndagsskole .... Søndag kl. 11.00
(Søndagsskoleforstander: Broder Harry Hvistendahl)
Aftengudstjeneste .... Søndag kl. 19.00
Kvindelig hjælpeforening .... Mandag kl. 19.30
(Præsidentinde: Søster Elna Madsen)
G. U. F. (sammen med Nordre Gren) .... Onsdag kl. 19.30
(Præsident: Broder Finn Vest Nielsen)
Primary (sammen med Nordre Gren) .... Torsdag kl. 15.30-17.00
(Præsidentinde: Søster Kirsten Hermansen)
Genealogisk Forening .... 1. og 3. torsdag kl. 19.30
(Præsident: Broder Harry Hvistendahl)

»Stjernen« ønsker sine læsere en rigtig glædelig jul og et godt og velsignet nytår!

HUSK AT FORNY DERES ABONNEMENT PÅ STJERNEN!

KIRKENS LITTERATUR
Søger Lærdom ved Læsning og ved Tro

Den bedste julegave

er en af Kirkens bøger eller et abonnement på STJERNEN

PRISLISTE:

MORMONS BOG	kr.	5.00
MORMONS BOG, bibelpapir, guldsnit	»	17.00
LÆRE OG PAGTER	»	6.50
DEN KOSTELIGE PERLE	»	2.00
BIBEL-CITATER	»	2.50
TROSARTIKLERNE, stift bind	»	7.00
TROSARTIKLERNE, blødt bind	»	9.00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, stift bind	»	7.00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, blødt bind	»	7.50
HVEM ER MORMONERNE?	»	3.00
NY SANGBOG	»	10.00
SØNDAGSSKOLE-SANGBOG	»	1.00
STJERNEN, årsabonnement (i udlandet $2.00) (Gavekort kan fås uden ekstra betaling)	»	8.50
SLÆGTSBOG	»	7.00

Ovenstående bøger kan bestilles på missionskontoret ved indsendelse af beløbet på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Husk på talonen at anføre, hvad De ønsker.

Når *genealogiske skemaer* kommer retur

Alle genealogiske skemaer, som bliver sendt til Kirken for at blive gjort rede til tempelarbejde, vil komme tilbage til den, der har indsendt dem. I de fleste tilfælde vil skemaerne være i orden til tempelarbejdet, men det hænder dog jævnligt, at der kommer skemaer tilbage, som af en eller anden grund ikke kan bruges til tempelarbejde, som de er, enten fordi der er fejl på dem, eller de er ufuldstændigt udfyldt eller af andre grunde. Alle skemaer, der kommer tilbage fra Amerika, er forsynet med forskellige stempler eller sedler eller måske begge dele, og da alle disse stempler og sedler er affattet på engelsk, og mange soskende har svært ved at læse dem og forstå, hvad de betyder, vil vi i dette og folgende numre af Stjernen give en oversigt over de forskellige stempler og sedler, både med den engelske tekst og en oversættelse deraf samt forklaring på, hvorfor de er anbragt på skemaet.

1. *Skemaer, som er i orden og rede til tempelarbejde.*

På bagsiden af skemaet, eller, hvis der er flere skemaer, på bagsiden af det nederste skema, vil være heftet en seddel med folgende tekst:

Fam. Repr. (Navn) Censor
Familie-repræsentant Censureret

No. of sheets / Antal skemaer — Date Rec. / Dato modtaget — Date Del. / Dato afleveret

Sheets to
Skemaer til:
(Navn og adresse)
Mail ☐ Pr. post — Call ☐ Telefonér
Note:
Bemærkning:
»C« indicates cleared
»C« betyder kontrolleret
»E« indicates Endowed
»E« betyder begavet
»T« indicates name now in Temple
»T« betyder navn nu i templet

Temple
Tempel
Names M: Navne mandlige — F: kvindelige
T. File ☐ Temple File — F. File ☐ Family File
Date To Temple
Dato til templet
Baptisms / Dåb — F. ☐ Family — T. ☐ Tempel
Sealings / Beseglinger — F. ☐ Family — T. ☐ Tempel

En sådan seddel betyder, at skemaerne er parat til arbejdet i templet. Hvis der er X i rubrikken T. File, vil det sige, at arbejdet udfores af fremmede stedfortrædere i templet, medens X i rubrikken F. File betyder, at man selv kan udfore arbejdet, og man tager i så tilfælde skemaerne med til templet, når man selv rejser dertil.

Bag på hvert skema er desuden et stempel med følgende tekst:

> DO NOT MAKE SEALING SHEET
> FOR THIS FAMILY GROUP
>
> One has been prepared for this family and is on file in Record Archives at 80 North Main Street, Salt Lake City, Utah.
> As soon as baptism and endowment ordinances are completed and recorded, this sealing record will be released.

Oversættelse:

> SKRIV IKKE BESEGLINGS-SKEMA
> FOR DENNE FAMILIEGRUPPE
>
> Et skema er blevet gjort rede for denne familie og opbevares i arkivet i 80 North Main Street, Salt Lake City, Utah.
> Så snart ordinancerne dåb og begavelse er blevet udført og noteret, vil dette beseglings-skema blive frigivet.

Hvis man indsender et større antal skemaer på een gang, vil der ved returneringen ofte være heftet en stor hvid seddel på det øverste skema med følgende tekst:

> Dear Patron.
> It would help us greatly in the processing of your sheets, if in the future when submitting records you would be kind enough to alphabetize your sheets according to the surname of the husband (head of the family) listed on the sheet and then according to given name of the husband. If you have in your group sheets representing two or more husbands with identical names, place the eldest first.
> Your cooperation in this respect will help to expedite the clearance of your records.
> Records Processing Division
> Cen. 41.

Oversættelse:

> Kære indsender!
> Det ville i høj grad hjælpe os ved behandlingen af Deres skemaer, hvis De fremtidig, når De indsender skemaer, vil være så venlig at lægge skemaerne i alfabetisk orden i henhold til efternavnet på ægtemanden (overhovedet for familien), der er opført på skemaet, og derefter i henhold til ægtemandens fornavn. Hvis De i Deres gruppe har skemaer med to eller flere ægtemænd, der har samme navn, så anbring den ældste først.
> Deres samarbejde i denne retning vil hjælpe til at fremskynde behandlingen af Deres skemaer.
> Afdelingen for skemaernes kontrollering.
> Note nr. 41.

Ovenstående seddel taler vist for sig selv, dog vil vi lige tilføje, at skemaerne lægges i *alfabetisk* orden således, at A ligger øverst, der-

efter B o.s.v., altså *efter ægtemandens efternavn,* og inden for samme efternavn efter fornavn.

2. *Skemaer, som kommer retur, fordi de ikke er rede til tempelarbejde.*

Soskende vil jævnlig modtage skemaer retur, fordi der af en eller anden grund ikke kan udfores tempelarbejde for de på skemaerne opforte personer. Skemaerne vil i hvert enkelt tilfælde være forsynet med en seddel, der forklarer, *hvorfor* der ikke kan udfores tempelarbejde for de pågældende personer. Ofte vil det være, fordi man er gået for langt ud i sidelinierne eller »svigerfamilien«, og de vil i dette tilfælde være forsynet med folgende seddel:

12. Your lines of responsibility in research and temple work are limited to those of your progenitors and their descendants. The records will include the wives and husbands who married into the line as an »in-law« and their descendants. However, your record should not include their parents and brothers and sisters, since they would not be related to you.

In the event that a direct ancestor married more than once your research should be limited to the records of the **descendants** and not the **ancestors** of the spouse who is not your progenitor.

Oversættelse:

12. De linier, som det er Deres pligt at efterforske og udføre tempelarbejde for, er begrænset til Deres forfædre og deres efterkommere. Optegnelserne vil omfatte hustruerne og mændene, som er gift ind i familien som »svigermor« eller »svigerfar« og deres efterkommere. Deres optegnelse skal imidlertid ikke omfatte disse svigerforældres forældre og brodre og sostre, da de ikke er beslægtet med Dem.

I det tilfælde at en direkte stamfader eller stammoder er gift mere end een gang, skal Deres eftersogning begrænses til **efterkommerne** og ikke **forfædrene** til den ægtefælle, som ikke er Deres stammoder eller stamfader.

Som det vil fremgå af ovenstående seddel, skal vi *ikke* udføre arbejde for vor »svigerfamilie«s forfædre og deres slægt, da vi ikke er i familie med dem.

Ligeledes skal vi *ikke* udfore arbejde for *forfædrene* til de ægtefæller, der *ikke* er vore forfædre (i de tilfælde, hvor vore forfædre er gift mere end een gang), da vi ikke er i familie med dem. Derimod skal vi udføre arbejde for deres og vor fælles stamfaders eller stammoders *efterkommere,* da vi er i familie med dem, fordi de har samme stamfader eller stammoder som vi.

Hvis indsendte skemaer udelukkende omfatter *levende personer,* kan der ikke udfores tempelarbejde for dem, og de vil komme tilbage forsynet med følgende seddel:

50. This sheet has not been processed as there is no Temple work which can be done at the present time. We have photographed this sheet and it will be available to the public in the Patron's Section of the Genealogical Society Archives. We are now returning it for your file.

Oversættelse:

> 50. Dette skema er ikke blevet behandlet, da der ikke er noget tempelarbejde, der kan udføres på nuværende tidspunkt. Vi har fotograferet dette skema, og det vil være tilgængeligt for publikum i den afdeling af Genealogical Society's arkiv, der omfatter indsenderens område (i dette tilfælde Danmark). Vi returnerer det nu til Deres opbevaring.

Disse skemaer bliver altså *ikke gjort rede til* tempelarbejdet, men de er tilgængelige for publikum, som eventuelt har brug for de oplysninger, der findes på dem.

I næste nummer vil vi omtale skemaer, der kommer tilbage af andre grunde.

Klassifikationen af „Mormonismen„ i Dewey's decimal-system

Af *S. Lyman Tyler,* biblioteksdirektør, Brigham Young University.

En af de interessanteste faktorer i udviklingen af Dewey's Decimal Klassifikations-System har været tildelingen af en bestemt plads for bøger angående »Mormonismen«, eller som den officielt betegnes Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Skønt dette problem sandsynligvis kun har vakt liden opmærksomhed hos bibliotekarer i almindelighed, har det været en sag, der har angået medlemmerne af Kirken, som nu tæller 1,5 millioner, og dem, der klassificerer og katalogiserer i de biblioteker, der indeholder hundreder og i nogle tilfælde tusinder af bøger om dette emne.

Den første udgave af Melvil Dewey's »A Classification and Subject Index for Cataloguing and Arranging the Books and Pamphlets of a Library« (på dansk: Dewey's Decimal-Klassedeling) blev udgivet i Amherst, Massachusetts, i 1876. Formålet med systemet var at anbringe ensartet emne-materiale samlet og at give en bestemt bog en bestemt plads i en samling.

Under emnet TEOLOGI, som fik tildelt numrene fra 200 til 299, blev 280'erne betegnet som følger:

280 — KRISTNE SEKTER
281 Orientalsk
282 Romersk-Katolsk
283 Engelsk og Protestantisk Episkopal
284 Presbyterianere
285 Kongregational

286 Baptister
287 Metodister
288 Unitarer og Universalister
289 Andre kristne sekter

»Mormonismen« var ikke anbragt sammen med de »Kristne sekter«, men med de »Ikke-Kristne Religioner«, som blev betegnet fra 290 som følger:

290 — IKKE-KRISTNE RELIGIONER
291 Sammenlignende Mytologi
292 Græsk og Romersk Mytologi
293 Nordisk Mytologi
294 Brahmanismen og Buddhismen
295 Parseismen
296 Jødedommen
297 Muhammedanismen
298 Mormonismen
299 Andre

Den fejlagtige betegnelse 298 for Mormonismen kom sandsynligvis af en misforståelse angående Joseph Smiths rolle som profet og undladelse af at afgøre Kristi stilling i Kirkens teologi.

I virkeligheden burde Kirkens navn lige siden dens oprettelse i 1830 ikke have ladet nogen tvivl med hensyn til den betydning, der er knyttet til Kristi rolle. Skønt øgenavnet »Mormon« måske har været mere kendt end den officielle betegnelse Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, skulle det ikke have været vanskeligt for den, der ville undersøge det, at afgøre, hvilken betegnelse, der var den rigtige.

En undersøgelse af udtalelser angående Kristus i Kirkens skrifter og bøger ville også have vist Kirkens officielle stilling med hensyn til Ham. Et eksempel ses i dette uddrag fra titelbladet på Mormons Bog i en udgave fra 1830:

»...... hvilket viser de overblevne af Israels hus, hvilke store ting Herren har gjort for deres fædre; og at de kunne kende Herrens pagter, at de ikke er forskudte til evig tid; og ligeså for at overbevise Jøde og Hedning om, AT JESUS ER CHRISTUS DEN EVIGE GUD, og at han åbenbarer sig for alle folk. Og nu, dersom der er fejl, da er de menneskelige fejltagelser; derfor fordømmer ikke, hvad der hører GUD til at I må findes ubesmittede for CHRISTI domstol«.

Velsignelsen af brødet, taget fra BEFALINGERNES BOG, som kom frem i 1833 (og i dag er en af de sjældneste af Mormonbøgerne), giver os også et eksempel på den rolle, som Kristus spiller ved Kirkens nadvertjeneste:

»O, Gud, du Evige Fader, vi beder dig i din Søns, Jesu Kristi navn, at velsigne og hellige dette brød for alle deres sjæle, som nyder deraf, at de må spise det til minde om din Søns le-

geme og vidne for dig, o, Gud, du Evige Fader, at de er villige til at påtage sig din Sons navn og altid erindre Ham og holde hans bud, som Han har givet dem, at hans Ånd altid må være hos dem. Amen«.

Et andet eksempel ses i Kirkens »Trosartikler«, som første gang blev offentliggjort i et brev fra Joseph Smith til John Wentsworth, og blev udgivet i TIMES AND SEASONS den 15. marts 1842. Følgende henviser til den første artikel:

»Vi tror på Gud, den Evige Fader, og på hans Søn, Jesus Kristus, og på den Helligånd«.

I 50 år og i 11 udgaver af Dewey's Decimal-Klasedeling lod udgiverne »Mormonimen« stå under 298, uanset den øjensynlige fejl at betegne Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige eller »Mormon«kirken som ikke-kristen. I løbet af dette tidsrum har det bibliotek, der forsøgte at erhverve udgivelser om »Mormonismen« eller af Kirken, måske føjet hundreder eller endog tusinder bind til sin samling.

Nogle forandringer blev foretaget. 290 blev til »Hedenske og andre religioner«, og følgende forklaring blev givet: »Inkluderet sammenlignende religion og almindelig religionshistorie, hvor en lige så stor eller mindre plads gives til Kristendommen«.

Før 12. udgave var under 920 — BIOGRAFI nr. 922.98 »Religionsbiografi: Hedenske og andre« tildelt »Mormon«biografien. Her var der også en forkert hentydning ved at inddrage den under ikke-kristne religioner. Også en note ledsagede »Mormonismen«: »Se også 173,2 Polygami«. 173,2 havde en henvisning til »Mormonisme« i »Henvisnings-registret«, som blev fortsat i senere udgaver.

Under den forberedende revision af 12. udgave af Dewey's Decimal-Klassedeling, der blev udgivet i 1927, modtog Darkas Fellows åbenbart nogle overbevisende argumenter mod at tillade, at »Mormonismen« stadig skulle stå under 298. Følgende note findes i arkivet:

298 Mormonismen
Mormonerne protesterer meget stærkt mod deres plads her, idet de meget rigtigt påstår, at de hører til de kristne sekter, og det anbefales på det mest indtrængende, at de bliver flyttet til 289,3, som nu er ledig både i C.D. og D.C.

Miss Fellows var i stand til at føre sit argument igennem, og i 12. udgave (1927) blev 289, 3 under kristne religioner tildelt »Mormonismen«, 298 lod man stå åben. The Universal Decimal Classification Sytem tildelte senere 298 i deres system til »EUROPÆISKE STATS-RELIGIONER«.

Den nye tildeling 289, 3 til Mormonismen løste ikke alle problemerne. I nogle tilfælde var store samlinger blevet opbygget, og en forandring fra 298 til 289, 3 ville have krævet omkatalogisering af tu-

sinder af bøger. 289, 3 gav også meget små muligheder for fyldestgørende udvidelser. Resultatet heraf er, at mange biblioteker stadig klassificerer »Mormonismen« som 298.

15. udgave af Dewey anfører »Mormoner« således:

289, 3 Sidste Dages Hellige: herunder Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige: Mormonerne.

I »Henvisnings-registret« til den reviderede 15. udgave henvises man under Polygami 301.422 til Mormonernes Historie 289.3.

Det øjeblikkelige problem for biblioteker, der har store samlinger af »Mormon«materiale, er at finde metoder til at afpasse det tildelte 289.3 til det omfattende materiale med mange emneområder, som er blevet og stadig bliver udgivet, og som hører til Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige eller »Mormonismen«.

Det bør erindres, at udgiverne af D. C. blev klar over deres fejltagelse i 1927, og den fortsatte brug af 298 er kun et spørgsmål om magelighed ved klassifikationen.



Distriktskonferencerne i 1960

I året 1960 vil der kun blive *tre distriktskonferencer* i den danske mission, nemlig en vinter-konference, en forårskonference og en efterårskonference. Desuden vil der blive en sommerkonference med besøg af General-autoriteter fra Amerika i juni, juli eller august.

Der vil den 30. og 31. januar blive organiseret et nyt distrikt i missionen, nemlig *Randers distrikt,* omfattende *Randers, Skive, Viborg* og *Holstebro* grene, og søskende fra disse grene skal derfor ikke mere tilhøre Aarhus eller Aalborg distrikter og behøver ikke at overvære konferencerne i disse distrikter.

Distriktskonferencerne vil efter planen blive afholdt til følgende tider:

Vinterkonference:

Aalborg distrikt	16. og 17. januar
Odense distrikt	23. og 24. januar
Randers distrikt	30. og 31. januar
Esbjerg distrikt	6. og 7. februar
Aarhus distrikt	13. og 14. februar
København distrikt	20. og 21. februar

Forårskonference:

Aalborg distrikt	9. og 10. april
Odense distrikt	16. og 17. april
Randers distrikt	23. og 24. april
Esbjerg distrikt	30. april og 1. maj
Aarhus distrikt	7. og 8. maj
København distrikt	14. og 15. maj

Efterårskonference:

Aalborg distrikt	22. og 23. oktober
Odense distrikt	29. og 30. oktober
Randers distrikt	5. og 6. november
Esbjerg distrikt	12. og 13. november
Aarhus distrikt	19. og 20. november
København distrikt	26. og 27. november

KONFERENCE PÅ FÆRØERNE



Lordag den 12. september afholdtes den forste konference indenfor Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige i Thorshavn på Færoerne.

Medlemmerne fra Klaksvig kom også og blev modtaget på kajen. Derfra gik vi hen til familien Ørvarodds hjem, og så korte vi i taxa på en udflugt til Kirkeby; solen skinnede, da vi kom ud til byen, der ligger på oens vestkyst. Det er en meget gammel by med en masse interessante seværdigheder, bl. a. en ruin af en kirke, der blev påbegyndt i det 16. århundrede, men aldrig fuldført. Da vi havde opholdt os der et par timer, tog vi tilbage til Thorshavn, hvor vi sad og sludrede sammen, medens soster Ørvarodd og soster Thorgeirsson lavede maden færdig. Det var et dejligt måltid med en masse forskelligt smorrebrod, serveret meget romantisk med levende lys på bordet; vi drak sodavand til.

Så så vi lysbilleder fra Færoerne, Amerika og Danmark, og imens spiste vi popcorn, som ældste Knudson havde lavet. Derefter kom det bedste af det hele: Æblecreme-dessert! Vi skiltes ikke for klokken 24, og fordi det var så sent, udsatte vi præstedomsmødet til sondag eftermiddag.

Om søndagen begyndte vi sondagsskolen kl. 10 med at synge »Hvilken smuk og yndig morgen« og bon ved broder Marni Ørvarodd. Efter endnu en sang horte vi fra soster Ørvarodd, søster Thorgeirsson og ældste Klitgaard. Derefter spillede vi en båndoptagelse med taler af missionspræsident Holger P. Petersen, 1. rådgiver i missionspræsidentskabet,

præsident Torkil Dressø, og 2. rådgiver, præsident Elray L. Pedersen, og også nogle ord fra søster Ora H. Petersen. Vi sluttede med at synge en sang og derefter bøn ved søster Thorgeirsson. Tilstede ca. 12.

Samme eftermiddag samledes brødrene til præstedømsmøde. Vi begyndte med at synge «Kom, alle I Guds mænd« og bøn ved broder Oddvaldur Ørvarodd. Så hørte vi en tale af broder Marni Ørvarodd, og derefter talte vort nye medlem, broder Carl Jacobsen, til os. Efter at nogle forretninger var udført, fik vi under ledelse af ældste Knudson en lektie angående præstedømmets gengivelse. Til sidst sang vi igen »Kom, alle I Guds mænd« og sluttede med bøn ved broder Thorgeirsson.

Derefter skiltes vi for at mødes igen kl. 20 i N.I.O.G.T.-logen til aftenmødet, som blev ledet af ældste Knudson. Vi havde inviteret alle folk gennem annoncer i avisen og opslag over hele byen, men da mødet begyndte, var det kun de trofaste medlemmer, der var mødt op, og vi havde et virkelig vidunderligt møde. Efter indledning med sang og bøn hørte vi fra broder Oddvaldur Ørvarodd og broder Torleiv Thorgeirsson, og derefter sang en kvartet, bestående af søster Ørvarodd, Gertrud, broder Marni Ørvarodd og ældste Dean Klitgaard, »Mer hellighed giv mig«, hvorefter ældste Klitgaard talte. Efter slutningen af det offentlige møde samledes vi hos familien Ørvarodd for at nyde nadveren.

Alt i alt kan vi sige, at Herren velsignede os gennem konferencen med dejligt vejr, og vi havde virkelig Guds Ånd tilstede ved møderne.

De kærligste hilsener fra medlemmerne og ældsterne Peter C. Knudson og Dean Klitgaard på Færøerne.

C. D. K.





FREDERICIA GRENS NYE KIRKEBYGNING

Vil De hjælpe med til at bygge den?

Som det fremgår af sidste nummer af STJERNEN, har vi her i Fredericia gren planlagt og projekteret en ny kirkebygning. Med den store fremgang, vi har haft, er de nuværende lokaler alt for trange; for blot 3—4 år siden kom der til søndagsskolen 6—7 medlemmer og venner, i dag er antallet af medlemmer, der kommer i søndagsskolen, ca. 30, fordelt i senior-, junior- og børneklasse. Vi kan for øjeblikket ikke være mange flere i vor kirkesal, så det er med glæde, vi i vor fantasi allerede er til møder i vor nye kirkebygning, hvor vi har muligheder for en endnu større fremgang i grenen.

Men vi ønsker ikke, det kun skal være i vor fantasi, vi overværer disse møder; vi må udføre et arbejde for at få disse drømme realiseret, vi må bruge vore evner og talenter for at få skabt den nødvendige økonomiske baggrund, således at der i nær fremtid må stå en smuk kirke på den byggegrund, som vi allerede har erhvervet.

Og da vi regner med en stor fremgang, skal kirken ikke bygges for lille, på den anden side må den heller ikke være for stor, således at medlemmerne kommer til at side i spredt fægtning, men den skal være en værdig ramme om kirkens budskab og stå som et smukt bygningsværk. Det er således en stor byrde, der vil blive lagt på de enkelte medlemmer her i Fredericia, sikkert en byrde, som de fremtidige medlemmer af grenen vil være taknemmelige for, at vi har båret. Jeg vil gerne her udtrykke vor taknemmelighed mod vore søskende i U.S.A., søskende, som vi ikke kender, men som alligevel bærer så store byrder for os her i Danmark, både ved at hjælpe økonomisk med til opførelse af vore kirkebygninger, og ved at sende deres sønner herover for at bringe vore landsmænd evangeliet.

Men som det sikkert er også i mange andre små grene, er vi her i Fredericia ikke særlig stærke rent økonomisk, og for at afhjælpe et savn, således at der kan komme flere penge i vort kirkefond, er det, at jeg gerne vil bede vore søskende over hele landet og i U.S.A. om at samle alle de brugte frimærker sammen, som de kommer i berøring med. Det er jo en værdi, der ellers går tabt, men det er en værdi,

som jeg i høj grad tror vil kunne få stor økonomisk betydning for os her i grenen.

Hvis De har en frimærkesamling, De gerne vil af med, eller gamle postkort o. lign., så aflever dem til Deres grenspræsident, som så vil sende dem sammen med rapporterne til missionskontoret. Og når De skriver til missionskontoret, så frankér helst med Røde-Kors-frimærker; de koster ganske vist 5 øre mere, men de har næsten samme værdi, når de er stemplet, som når man køber dem, og så går de 5 øre til et godt formål.

De skal blot rive hjørnet med frimærkerne af konvolutten, men pas på ikke at beskadige frimærkerne.

På forhånd tak for den hjælp De kan yde os.

Med venlig hilsen
Palle Blønd, grenspræsident, Fredericia.

FREDERICIA:

Den 30. september havde G.U.F. i Fredericia arrangeret en efterårsfest. Kolding gren var inviteret og deltog også på programmet.

Salen var omdannet til en hel lille skov med hele små træer og flotte dekorationer. Brødrene i grenen havde gjort et stort arbejde, og det må siges, at det var et virkelig smukt resultat, vi så.

Vi åbnede med sangen »Ja, vi elsker«, og bøn ved broder Bert Sams.

Derefter gik vi over til underholdningen. Ældste A. Bruce Knudsen og ældste Robert Jensen sang en duet »Lær mig at be'«. Derefter afholdtes en konkurrence mellem et hold fra Kolding og et hold fra Fredericia; der var spørgsmål bl. a. om dansk historie o. lign., og der var 1. og 2. halvleg. Deltagerne måtte lægge deres hjerner i blød, og 1. halvleg endte 5-3. Der blev nu en pause, som blev udfyldt med kanonsange af alle tilstedeværende. Derefter måtte holdene atter i ilden, og 2. halvleg endte 12-7 til Fredericia.

Vi hørte så et par solosange af søster Elfrieda Jungland, som sang: »Schlafe, mein Prinzchen« og »Röslein auf der Heiden«. Ældste Knudsen og ældste Jensen kom nu igen og sang fire muntre sange.

Så opførtes et skuespil i 2 akter, »Ung pige søges«. Søster Stella Liljengren spillede den strenge frue og broder Knud Andersen den unge pige, der i 1. akt kom og ansøgte om pladsen og i 2. akt arbejdede i huset med stor energi, og det skete jo under en samtale med fruen, at den unge pige var lidt naiv, og da det tilmed var en mand i en husassistents uniform, gav det anledning til stor munterhed.

Da programmet var udtømt, blev der serveret forfriskninger. Vi sluttede med sangen »Skal vi svigte vore pagter« og bøn ved broder Jørgensen, Kolding. Der var 42 tilstede.

Det var en vellykket aften, hvor vi havde følt Guds Ånd tilstede, og hvor søskende glædede sig i hinandens selskab. *E. S.*

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»...... *Jeg vil velsigne alle dem, der arbejder i min vingård, med stor velsignelse......*« (L. & P. 21: 9).

Formål: At påvise, hvorledes vi kan arbejde i Herrens vingård og erhverve os adkomst til stor velsignelse.

At arbejde i Herrens vingård er en af livets udsogte oplevelser og erfaringer. Dette arbejde bringer rige velsignelser både til dem, der udforer arbejdet, og til dem, der drager fordel af arbejdet. Forjættelsen, der indeholdes i dette budskab i Lære og Pagter, *(21:9)*, understreger den kendsgerning, at stor velsignelse bliver dem til del, der udforer arbejdet. For at gore os kvalificerede til disse velsignelser, er det vigtigt, at vi forstår, hvad Herren mener, når han henviser til arbejdet i Herrens vingård, og hvilke velsignelser, der kan ventes af denne forjættelse.

Udtrykket *arbejder* i den betydning, der tillægges det i det ovenfor anforte citat, betegner handling. Det betyder effektiv brug af tid og energi i nyttig tjeneste for andre. Når vi arbejder, bruger vi ikke tiden til passivt at ønske andre godt. Vi stotter vore gode onsker og fortsætter med at gore godt. Gode hensigter omsætter vi i konkrete gerninger.

Jesus og hans apostle understregede gentagne gange den kendsgerning, at evangeliet kræver arbejde og tjeneste. For at opnå velsignelser, må vi være »ordets gorere og ikke blot dets horere«. *(Jakob 1:22).*

Herrens vingård defineres som en arbejdsmark af »åndelige bestræbelser«. Når vi er aktivt beskæftiget med uselvisk at tjene andre, hjælper vi med til at opbygge Guds rige på jorden, og i så tilfælde arbejder vi med på livets betydningsfuldeste opgaver.

Vi kan arbejde og virke på utallige måder i Herrens vingård. Een måde er villigt og ydmygt at acceptere hvert kald, der forlanges af os i Kirken. Fundamentalt omfatter kirkeligt arbejde at tjene andre. Det er en af de mest direkte måder at arbejde i Herrens vingård på.

Der er imidlertid mange andre måder, der ikke direkte er knyttet til arbejdsmæssige opgaver i Kirken, hvorpå man kan udføre en sådan tjeneste. En af de mest velsignede af disse er hin uselviske betjening af vore medmennesker, der kommer fra hjertet og består i at gore alt, hvad vi kan for at lette andres byrder og at prove på at bringe lykke og glæde ind i deres liv. Dette arbejde består af at folge Jakobs formaning: at besoge fa-

derløse og enker i deres trængsel. *(Jacob 1:27)*. Det omfatter at give gerne og beredvilligt af os selv uden tanke om belønning, ære eller herlighed.

En af de store sandheder, der står i forbindelse med vor betjening af andre, er, at varige og rige velsignelser udøses over giverne. En fremtrædende mand har fortalt om en periode, da han måtte holde sengen i flere uger. En af hans venner besøgte ham hver eneste uge og tilbragte en timestid hos ham med at læse op af en inspirerende bog. Disse besøg hjalp den syge meget og var en af årsagerne til hans genvindelse af sit helbred. Den sengeliggende glemte aldrig denne venlige handling. Mange år senere, da han gav udtryk for sin taknemmelighed til den besøgende ven, bemærkede denne, at det var ham, der i virkeligheden var blevet velsignet. Han sagde:

»På det tidspunkt gennemgik jeg en meget svær tid i min forretning. Den bog, som jeg læste højt for dig, gav min sjæl den tiltrængte opmuntring. Når jeg kom tilbage til min forretning fra disse besøg, var jeg i stand til at tænke klarere og arbejde med større kraft. Problemerne syntes at smelte som is for solen, og jeg følte en indre tilfredshed og glæde, som hjalp mig igennem den uge. Jeg var den, der i virkeligheden blev velsignet«.

Ifølge en bestemt definition betyder velsigne at gøre nogen glad, at beskytte og bevare. En af Herrens store velsignelser betyder altså at skænke stor og varig lykke. Det betyder, at Herren vil omringe os med sin sikre, beskyttende omhu. Han vil give os tilfredshed og sjælefred. Denne store velsignelse er den uundgåelige belønning for dem, som lytter til Frelserens lærdomme, og som gør hans vilje ved at gå op i arbejdet for andre. Frelseren har sagt: »......Den, der gør retfærdigheds gerninger, skal få sin løn......« *(L. & P. 59:23)*. Hvilken herlig løn er det ikke at have den sande og gribende lykke, der kommer, når vi med flid og af ganske hjerte arbejder i Herrens vingård.



KREDSLÆRERNES *budskab*

Den kristne verden forbereder sig endnu engang på at fejre Kristi fødsel. Budskabet om »Fred på jord og i mennesker, der har Guds velbehag« vil blive fremhævet igen. Når vi har fred, må vi indrømme, at den ikke er kommet til os i fredens ånd, men fordi nogle nationers magt til at føre krig er blevet nedbrudt, og andre nationer bliver holdt i skak af deres fjenders magt. Den fred, som vi nyder, er kommet som et resultat af styrke mere end af god vilje. Fordom, had og misundelse stikker stadig dybt. Hemmeligt brændende i hjertet hos lederne af nogle nationer er ønsket om hævn.

Vedvarende og tilfredsstillende fred afhænger af, om nationerne er i stand til at virkeliggøre en fred bygget på retfærdighed, ligeberettigelse og rimelighed for alle. De, som dikterer fredens betingelser, skulle have fredens ånd i deres hjerter, og denne er i høj grad bestemt af indstilling og ønsker hos de folk, som de repræsenterer. Vi er villige til at tale om vore idealer, lad os også være villige til at leve efter dem. Vi kan bedst have indflydelse på freden ved at leve i fred og harmoni med vor familie og vor næste.

Vi skulle alle i denne juletid gentage for os selv de grundlæggende kristne principper, med den beslutning i vort liv at indlemme de ting, som vi har mest behov for. Lad os beslutte at give de samme ting, som Kristus gav. Der blev sagt om ham: »Han vendte om og gjorde godt«. Det er indenfor alles rækkevidde at gøre dette, og ved at gøre det, vil der findes en plads for enhver af os i vore medmenneskers hjerte. Lad os ikke prøve at tage mere fra livet, end vi selv yder. For vi hengiver os til luksus, så lad os tænke på dem, som må undvære selv det mest nødvendige. Når vi giver af vore materielle goder, så lad os gøre det af hele vor kærlighed, så vort hjerte må vokse ved at give.

Når vi giver, vil det berige både giveren og modtageren med følgende: kærlighed, hengivenhed, sympati, forståelse, mod til de frygtsomme, tolerance mod de vildledte og styrke til de svage. Husk, at et eneste venligt ord kan påvirke vor næste til at søge et bedre liv. Det er gaver, som vi kan give hver dag, og ved at være gavmilde bringer vi kærlighed til vort hjem, fred til vor næste og vort land og glæde til vor himmelske Fader. Fred i verden afhænger af, om vi praktiserer disse kristne principper i vort daglige liv.

PRIMARY

I, som er Primaryledere i de små Primary-organisationer, arbejder hårdt og øfrer meget for at holde Primary i funktion.

De fleste af jer arbejder også i andre stillinger og har desuden mange vigtige pligter i hjemmet. Under de omstændigheder er det let at blive som den mand, der sprang ind i en taxa og råbte til chaufføren: »Kor hurtigt, kor så hurtigt De kan!« Efter i nogen tid at have suset gennem gaderne og faretruende rundet hjørnerne, så manden ængsteligt på sit ur og spurgte chaufforen: »Hvornår er vi der?«

»Det ved jeg ikke«, svarede chaufføren, »De har endnu ikke fortalt mig, hvor vi skal hen!«

Det er let at have så travlt, at vi glemmer, hvor vi skal hen. Hvad er vort mål i Primary? Hvad er formålet med det altsammen? Primary bør afholdes for at lære børnene evangeliet på en sådan måde, at de kan leve efter det. Vi kan komme til at gøre mange gale ting, hvis vi ikke holder vore øjne fæstnet på dette ene store formål.

Vi kan komme til at tænke, at det vigtigste er at folge planen for en stor organisation. Prov f. eks. at forestille Dem, at De havde besøgt en Primary, hvor der er en stor stab af funktionærer og lærerinder, og hvor hvert barn er i en klasse med andre jævnaldrende. De føler, at dette er den ideelle Primary, og ved at følge denne organisationsplan vil De kunne skabe en succesfuld Primary. Der er bare det, at denne Primary har 100 born, og De har 25. Men det er De tilbøjelig til at glemme. Det er let at glemme høvedformålet - at lære børnene om evangeliet - og henlede al Deres opmærksomhed på den organisationsplan, som andre følger under helt andre omstændigheder.

Den eneste prove for vor bedømmelse af, hvad vi har til hensigt at gore i små Primary'er skulle være: Vil dette kunne lære bornene evangeliet mere effektivt? Er det, hvad vi har brug for? Mål alt, hvad De gor, med denne målestok. Følgende eksempler viser, hvorledes vi kan prove dette:

1. Er vi nødt til at have en stor stab af funktionærer og lærerinder for at undervise nøgle få børn i evangeliet? (Nej).
2. Er vi nodt til at have en særskilt klasse for hver aldersgruppe for effektivt at lære bornene evangeliet, hvis det bliver ensbetydende med, at de fleste klasser kommer til at bestå af eet barn? (Nej).
3. Betyder det, at evangeliet kun læres effektivt, fordi vi bruger bøger bestemt for klasser, hvor alle børnene er så godt som i samme alder? (Nej).
4. Kan evangeliet læres effektivt til små klasser born, hvor aldersforskellen varierer fra 1 til 3 år? (Ja).

(Fra »PRIMARY SCRIPT«)
Primary's Hovedbestyrelse.

SØNDAGSSKOLEN





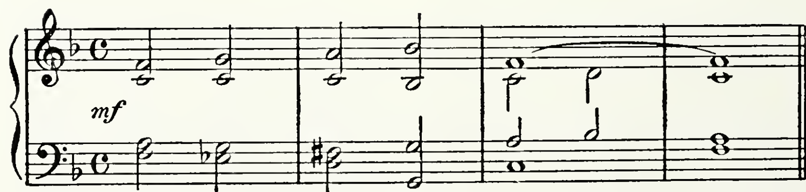
Nadververs for december:

For Senior Søndagsskolen:

»Jesus svarede og sagde til ham: Sandelig, sandelig siger jeg dig, ingen kan se Guds rige, hvis han ikke bliver født på ny.« (Joh. 3:3).

For Junior Søndagsskolen:

Jeg kommer til dig angerfuld,
jeg ved, du elsker mig.
I nadveren, min Frelser kær,
jeg vil erindre dig.



Søndagsskolesang for december 1959:

»O, kom hver en trofast« (Nr. 171 i den nye sangbog).

Søndagsskolesang for januar 1960:

»Vi hilser dig, du sabbatsdag« (Nr. 133 i den nye sangbog).

Søndagen .... og hjemmet

(Følgende er en udtalelse om sabbaten, fremsat den 1. september 1928 af Det Første Præsidentskab).

Herrens dag er en hellig dag - ikke en »fridag«. Den er blevet sat som en dag til hvile og gudsdyrkelse. En hellig sabbat bringer ærefrygt for Gud med sig. Det er ham ikke til behag, at dagen bruges til at søge fornøjelser på forlystelsessteder eller andre steder.

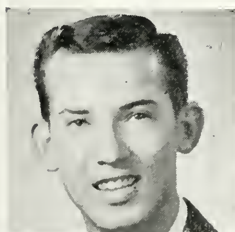
Søndagsskolen og møderne er blevet arrangeret således, at de kan imødekomme folks bekvemmelighed og levne en betydelig del af sabbatsdagen uden møder i kirken. Vi beder indtrængende folk om at overholde deres møder trofast og udnytte den del af søndagen, som ikke er optaget af møder, til at fremme omgang med familien indenfor hjemmet med det formål at stimulere og skabe større følelse for hjemmet, et mere inderligt fællesskab mellem forældre og børn og mere inderlige forbindelser med hele familien indbyrdes.

Vi tror, det er unødvendigt for familier at gå udenfor deres eget hjem eller deres slægtninges hjem for at få den hvile, der er passende på sabbaten, og derfor formaner vi til ikke at foretage større rejser end nødvendigt til dette formål og til overholdelse af aftalte møder.

Lad alt unødvendigt arbejde ligge, og lad ikke Kirkens medlemmer tage del i fornøjelser på sabbatsdagen. Hvis søndagen tilbringes med Kirkens møder og i vore hjem, vil vore familier og vort samfund få del i store velsignelser.

Heber J. Grant Anthony W. Ivins
Charles W. Nibley
DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB
1. september 1928.

INDSAT



Den 7. november er ældste *Gary M. Larsen* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Larsen er født den 8. november 1936 som søn af mr. og mrs. W. Max Larsen, Manti, Utah. Han har gået i skole i Manti Highschool og har frekventeret University of Utah. I 1956-57 gjorde han militærtjeneste i Japan.

Ældste Larsen ankom til den danske mission den 11. februar 1958 og har arbejdet i Herning, Svendborg (Fåborg), Frederikshavn og København, det sidste sted som præsiderende ældste.

Vi beder Gud velsigne ældste Larsen i det høje kald, der nu er pålagt ham.

G.U.F.



Stille nat, hellige nat,
tavs er nu livets larm.
Kun de fromme hellige to
våger kærligt for barnets ro.
Sov i Marias arm, sov i Marias arm.

Sådan begynder den måske mest kendte julesalme her på jorden. Den giver julen et fredfyldt og roligt skær, en ramme som efterhånden kun vore salmer giver.

Ser vi på julen, er den desværre for mange kun en oase i den grå og ensformige hverdag, en fest, hvor man får noget godt at spise.

Sådan var min opfattelse af denne højtid indtil julen 1958. Jeg vidste ganske vist, at julen var det tidspunkt, hvor man fejrede Jesu Kristi fødselsdag; men det vedkom da ikke mig.

Vendingen indtraf i 1958, hvor jeg lærte evangeliet at kende, og betydningen af julen var for mig så nærliggende, da jeg lod mig døbe et par dage for denne. Jeg erkendte da, at den største gave, jeg kunne give mig selv, var ved dåben at erkende det gengivne evangelium.

Kære søskende! Ved denne jul, som er i et tidsrum, hvor verden lever i angst for den totale krig, og hvor de teknologiske sejre synes at overstråle alt, da siger jeg jer: »Hold fast ved det evangelium, I har anerkendt, for at I derigennem kan blive denne verdens lys; thi I er i den kirke, som ved fast tro har fået overdraget det privilegium at have de bedste af de bedste«.

Denne bevidsthed om at være blandt de bedste skal dog ingenlunde gøre os hovmodige, men ydmyge i erindring om, hvad Jesus Kristus gjorde for os, da han var blandt menneskene.

Dette er vort håb, idet vi ønsker alle søskende og venner en rigtig glædelig jul samt et godt nytår!

G.U.F.s hovedbestyrelse.

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af Stjernen, skal indsendes *inden den 5. ds.,* og bedes sendt *direkte* til Stjernens kontor, *ikke* sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

Indbinding af Stjernen 1959

Stjernen for 1959 kan nu indbindes. Bogbinderen har atter i år givet os et meget fordelagtigt tilbud, således at en lignende indbinding som i 1958 (smuk pluviusin med ægte guldtryk) kan leveres til en pris af kr. 8,00. Da denne billige pris imidlertid forudsætter, at et større antal indbindes på een gang, bedes de Stjerner, der ønskes indbundet, venligst indsendt til missionskontoret snarest muligt, og i hvert fald så betids, at vi har dem **inden den 1. februar 1960.**

Vi lader desuden indbinde et begrænset antal eksemplarer, der kan leveres til samme pris plus abonnementsprisen kr. 8,50, altså ialt **kr. 16,50 i Danmark, $ 3,50 i udlandet,** frit tilsendt.

Bøgerne kan leveres i farverne **brun, rød, bordeaux, blå, grøn** eller **sort.** Husk at anføre, hvilken farve der ønskes. Hvis intet andet anføres, leveres **brun** indbinding.

Betalingen bedes venligst indsendt samtidig med bestillingen til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F., i Danmark postgirokonto nr. 333.38.

FØDSELSDAGE:

AARHUS: Den 9. december fylder soster Marie Wilhelmine Hendriksen 80 år. Hjertelig til lykke!

Den 20. december fylder broder Evald Bryldt 85 år. Hjertelig til lykke!

Den 22. december fylder søster Erna Sorine Jorgensen 60 år. Hjertelig til lykke.

Den 26. december fylder broder Peter Trust 75 år. Hjertelig til lykke!

KØBENHAVN Søndre Gren: Den 9. december fylder søster Cæcilie Emilie Hansen, Lukretiavej 5, 70 år. Hjertelig til lykke!

KØBENHAVN Nordre Gren: Den 10. december fylder søster Bertha Christine Hansen, Sandbygaardsvej 30, 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 12. december fylder soster Hilda Harvio, Gransangervej 14, 75 år. Hjertelig til lykke!

Den 20. december fylder broder Robert Andrew Anderson, Lundtoftevej 300, 70 år. Hjertelig til lykke!

FREDERIKSHAVN: Den 19. december fylder soster Anna Therese Christensen 70 år. Hjertelig til lykke!

HUSK AT FORNY DERES ABONNEMENT PÅ STJERNEN!

Nyt fra U.S.A.: Tidligere missionærer i den danske mission, *Howard R. Johnson*, og hustru, *Tove Jorgensen Johnson*, tidligere Silkeborg, sender fra deres hjem i Provo, Utah, de hjerteligste hilsener til alle soskende og venner i Danmark med meddelelse om, at de den 18. august har fået en son, der har fået navnet Allan Holden Johnson. Stjernen onsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Familien *Svend Staking*, tidligere Aarhus, sender fra deres hjem i Alhambra, Californien, de hjerteligste hilsener til alle danske soskende med onsket om en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Hilsen fra U.S.A.: Familien *Ejnar Due Jensen*, tidligere Hjorring, skriver: Vi sender vore hjerteligste hilsener til alle Kirkens medlemmer og venner i Danmark her fra vort amerikanske hjem i Salt Lake City.

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, soster *Inge Andersen*, sender fra sit hjem i Salt Lake City, Utah, de kærligste hilsener til alle soskende i Danmark. Samtidig skriver hun om sine slægtninge, *Frede og Gudrun Thomsen*, tidligere Aarhus, nu Salt Lake City, Utah, at Frede fornylig er blevet indsat som 2. rådgiver i biskoprådet i sit ward, og Gudrun er blevet 2. rådgiver i Kvindelig Hjælpeforening.

Broder Thomsen har arbejdet ivrigt i Kirken i den tid, de har været i Amerika, bl. a. har han i 2½ år været missionær. Mange soskende, specielt i Aarhus, hvor han var grensforstander, husker sikkert familien endnu. Broder og soster Thomsen sender også de hjerteligste hilsener til alle i Danmark.

Hilsen fra U.S.A.: Seks tidligere missionærer i den danske mission, som for tiden alle aftjener deres værnepligt i Ft. Ord, Californien, skriver: Vi sender hermed vore kærligste hilsener til alle vore soskende og venner i Danmark med de bedste onsker om en glædelig jul. Må Guds velsignelse være med Dem i det nye år.

Jay Thneson
Raymond Christensen
Ronald Andersen
Frank Poulsen
Julius Madsen
Robert Petersen

Nyt fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Charles Cochrane*, og hustru *Helga Broberg Cochrane* (tidligere Aalborg), sender fra deres hjem i Salt Lake City de kærligste hilsener til soskende og venner med meddelelsen om, at de den 20. august har fået en datter, som har fået navnet Kelly Sue Cochrane. Stjernen onsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Den 2. august viedes i Salt Lake Templet broder *John Robert Naumann*, søn af broder og søster Bruno Naumann, tidligere Esbjerg, til Ruth Morell, Brigham City, Utah. Stjernen onsker hjertelig til lykke!

ORDINATIONER:	**Til:**	**Ordineret af:**
Aabenraa: 13. sept.:		Missionspræsident
Carl August Schmidt	Lærer	Holger P. Petersen
Fredericia: 13. sept.:		Broder
Knud Bent Andersen	Præst	Johannes Liljengren
27. september:		Broder
Niels Holger Klausen	Diakon	Knud Bent Andersen
25. oktober:		Broder
Niels Holger Klausen	Lærer	Knud Palle Blønd
Aarhus: 16. august:		
Hugo Buckhoj	Lærer	Broder Arthur V. Haun
20. september:		
Hugo Buckhoj	Præst	Broder Torkil Dresso
Odense: 18. oktober:		
Erling Sigersted		Broder
Ringmann Jensen	Diakon	Chr. Klokker Hansen
25. oktober:		
Ole Cyrel Magnussen	Diakon	Ældste Terry N. Lee
John Allan Magnussen	Diakon	Ældste Dean Lybbert
Herning: 20. september:		Missionspræsident
Henry Martinus Olsen	Ældste	Holger P. Petersen
1. november:		Broder
Verner Hansen	Præst	Verner Sorensen
Kolding: 30. august:		
John Leach Jorgensen	Diakon	Ældste Kurt Voss Nagel
18. oktober:		
Svend Aage Secher	Diakon	Ældste Kurt Voss Nagel
25. oktober:		
John Leach Jorgensen	Lærer	Ældste Kurt Voss Nagel
Aalborg: 5. oktober:		Broder Konrad
Per Nørager	Lærer	Borge Klitgaard
Nordre København:		
18. oktober:		
Hans Sølvar Andersen	Diakon	Broder Niels Johansen
Jorgen Otto Nielsen	Præst	Broder Arthur Nielsen
Leif Jensen	Diakon	Broder Torkil Dresso
		Broder
Ragnar Herbert Bruun	Diakon	Erhard William Toft
Færøerne: 24. sept.		
Sofus Torleiv		Ældste
Thorgeirsson	Præst	Carlo D. Klitgaard
Carl Mical Esmar		Ældste
Jacobsen	Diakon	Peter C. Knudson
Esbjerg: 13. sept.:		Missionspræsident
Karl Ove Ilskov Nielsen	Lærer	Holger P. Petersen
Sønderborg: 8. novbr.:		
Aage Pedersen	Præst	Broder Ejnar Nielsen

DØDSFALD

Randers: Den 12. oktober dode soster Maren Petrea Jensen Andersen, 72 år gammel. Æret være soster Andersens minde!

LØGSTER: Lordag den 7. november dode søster Signe Reuter, Løgstør, 57 år gammel, og blev begravet under Kirkens ledelse tirsdag den 10. november. Æret være soster Reuters minde!

DÅB:	**Døbt af:**	**Håndspålæggelse af:**
Fredericia: 10. oktober: Karen Visti Jessen	Ældste A. Bruce Knudsen	Ældste Robert Glen Jensen
24. oktober: Istvan Balazs	Missionspræsident Holger P. Petersen	Broder Johannes Liljengren
Horsens: 20. sept.: Magda Caroline Henriette Carstensen	Ældste Roger L. Olsen	Ældste John Grant Holton
25. oktober: Niels Anton Rasmussen Kobæk	Ældste Roger L. Olsen	Ældste John Grant Holton
Anne Pedersen Kobæk	Ældste John Grant Holton	Ældste Roger L. Olsen
Esbjerg: 27. sept.: Dagmar Agnete Sorensen Pedersen	Ældste Gordon B. Jensen	Ældste Gordon B. Jensen
Aalborg: 3. oktober: Gurli Selda Veroneka Harriet Hansen	Ældste Stewart Gudmundsen	Ældste William Olsen
Nordre København: Benny Arvid Linden	18. oktober: Ældste Charles L. Hermansen	Ældste Charles L. Hermansen
Randers: 31. oktober: Inge Nygård Andersen	Broder Jens Peter Gunnar Andersen	Ældste Carlo D. Klitgaard
Kolding: 31. oktober: Betty Wurlitzer	Ældste Kurt Voss Nagel	Ældste Kurt Voss Nagel

VELSIGNELSER

Odense: 1. november: Svend Erik Petersen og Karen Klokker Hansen Petersens son, Kim Petersen, velsignet af broder Christian Klokker Hansen.

Svend Aage Andersen og Dagmar Anne Helene Hansen Andersens son, Bent Tormod Andersen, velsignet af broder Benno Robert Jorgensen.

Kolding: 6. september: John Leach Jorgensen og Astrid Ravn Jorgensens born, Steen Erik Jorgensen og Annette Marie Jorgensen, velsignet af henholdsvis ældste Carl Wilberg og ældste Kurt Voss Nagel.

Rettelse: I november Stjernen (side 423) skrev vi ved en beklagelig fejltagelse, at broder og soster Svend Aage Stokholms datter, Yrsa Stokholm, blev velsignet den 6. juli i Kobenhavn. Hun blev velsignet den *6. juli 1958* i *Vejle*. Undskyld!

Endnu en rettelse: Ved en meget beklagelig fejltagelse har vi i novembernummeret skrevet, at John Walter Mikael Nielsen, som blev velsignet den 12. juli i Aarhus, var søn af Orla Rode Nielsen og Ester Nielsen. Dette er ikke rigtigt. Han er son af Lillian Nielsen og blev velsignet af grenspræsidenten, broder Orla Rode Nielsen. Undskyld!

Missionærforflyttelser:	Dato:	Fra:	Til:
Lochiel Platter	29. oktober	Randers	København
Paul B. Jensen	29. oktober	Kobenhavn	Randers
Charles Hermansen	1. november	Kobenhavn	Aarhus
Charles Keller	7. november	København	Vejle
Norman Hansen	7. november	Vejle	København
Darrel Gamble	7. november	Roskilde	Kobenhavn
John Holton	7. november	Horsens	København
Lyle Oman	7. november	København	Horsens
Thomas Johnson	16. november	København	Herning
J. Chad Thorderson	16. november	Herning	Kobenhavn
Clark Ostergaard	16. november	København	Holstebro
Stewart Gudmundson	16. november	Randers	Svendborg
J. Marion Nielsen	16. november	Bornholm	Odense
Dean Lybbert	16. november	Odense	Kobenhavn
Kenneth W. Skousen	16. november	København	Bornholm
Hal Andersen	16. november	Svendborg	Randers

DELTIDSMISSIONÆRER

Folgende soskende er den 1. november blevet kaldet som deltidsmissionærer og beskikket til deres arbejde af missionspræsident Holger P. Petersen:

Amager gren: *Peter og Inger Rasmussen.*

København søndre gren: *Kaj Hatting og Martha Vilhelmsen.*



Peter Rasmussen



Inger Rasmussen



Kaj Hatting



Martha Vilhelmsen

MISSIONÆRANKOMSTER

Med S.A.S. fra New York er folgende missionærer den 4. november ankommet til den danske mission:

Roger Verlin Stevenson fra Midvale, Utah, beskikket til at arbejde i Kobenhavn.

Stanley Quinton Johnson fra Crescent, Utah, beskikket til at arbejde i Kobenhavn.

James Lee Kjargaard fra Menlo Park, California, beskikket til at arbejde i Roskilde.



Roger V. Stevenson



Stanley Q. Johnson



James L. Kjargaard

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

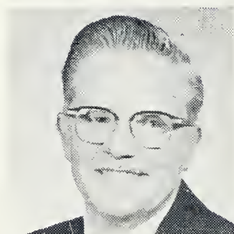
Den 16. november er folgende missionærer blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

Benjamin R. Monk fra Denver, Colorado, efter sidst at have arbejdet på missionskontoret.

Leonard H. Trauntvein fra Kenilworth, Utah, efter sidst at have arbejdet i Holstebro.



Benjamin R. Monk



Leonard H. Trauntvein

HUSK AT FORNY DERES ABONNEMENT PÅ STJERNEN!